

Nuoret Lakimiehet

#1 / 2006

Time Management

SISÄLLYS 1/2006

YLEINEN OSA

Pääkirjoitus...**4**

Puheenjohtajan palsta...**6**

Notaarin elämää...**8**

Esittelyssä Harri Saari...**10**

Hallitus 2006 esittäytyy...**14**

Thairuokakurssi...**18**

TEEMASIVUT

Pentti Sydänmaanlakka:

Itsensä johtaminen...**22**

Elise Luovula:

Huippu-urheilun metodit ja oikeustiede...**24**

Karl Miller:

Tehokas ajankäyttö...**27**

Topi Ruotsalainen:

Asioiden priorisointi...**28**

A s i a n a j o t o i m i s t o
S u s i l u o t o O y

Uudenmaankatu 16 B, 00120 Helsinki, puh. (09) 686 9110

Heikinkatu 7 (Datariina), 48100 Kotka, puh. (05) 235 1345

www.susiluoto.com

Voiko aikaa hallita?

Vastavalmistunut nuori lakimies voi löytää itsensä tilanteesta, jossa hän ei koe voivansa kovinkaan paljon vaikuttaa työpöydälle kertyvien tehtävien määrään tai niiden suorittamisen aikatauluihin - ainakaan mikäli tavoitteena on nopea ura- ja palkkakehitys. Lakimiesammattin tukifunktio-olemus aiheuttaa toisinaan sen, että vaikka nuori lakimies itse laatisi kuinka hienot ajankäyttösuunnitelmat tahansa, yrityksen business-osasto tai asianajotoimiston osakas toimittaa yllättävän uuden työtehtävän tehtäväksi perjantai-iltapäivänä kello 16 evästyksin, että ”Tämän piti olla asiakkaalla jo keskiviikkona, mutta sain neuvoteltua lisää aikaa ja luvattua, että se lähtee meiltä viimeistään maanantaiaamuna klo 9 mennessä. Varmaan hoidat asian, kiitos.” Tuttu tilanne?

Priorisoi. Vaikka mielelläsi auttaisitkin kaikkia, opettele sanomaan ei sellaiselle, mihin esimiehesi eivät halua sinun käyttävän aikaasi. Sovi esimiehesi tai mentorisi kanssa, mikä on kiireellistä, mihin sinun halutaan keskittyvän, ja mistä sinulla on lupa, ellei peräti velvollisuus, kieltäytyä. Samoin sovi esimiehesi kanssa toimintatavat sen suhteen, miten toimia liian myöhään sinulle tulleiden toimeksiantojen suhteen – oletetaanko sinun suorittavan ne, vai voitko perustellusti edellyttää saavasi tiedon asiasta kohtuullisessa ajassa etukäteen, ainakin jos tämä tilanne on kohdallasi pikemminkin sääntö kuin poikkeus.

Monessa yrityksessä on yksi tai kaksi henkilöä, joiden kiireen syy ei välttämättä ole Matti Myöhänen asiakkaana vaan oman riittävän tehokkaan ajanhallintametodin puuttuminen. Nykyään yrityksillä alkaa olla ainakin kirjoittamattomat ja joillakin myös kirjoitetut toimintatavat tällai-

sia tilanteita varten, sillä ensisijaisesti yrityksen kannalta on riski, mikäli asiantuntijalla ei ole lainkaan riittävästi aikaa perehtyä asiaan.

Toisaalta on hyödyllistä tiedostaa, että toimialaamme kuuluu tietty joustavuus, ja paljon tekemisessä on se erinomainen puoli, että näin toimien saa mahdollisuuden oppia huomattavan paljon enemmän ja nopeammin kuin mikä muutoin olisi mahdollista. Varsin usein on myös niin, että huoli tekemättömistä töistä stressaa enemmän kuin niiden varsinainen tekeminen. Itse uskon siihen, että niin kauan kuin työtehtävät ovat mielenkiintoisia ja itse kokee voivansa vaikuttaa asioihin, työn kokee mielekkäänä ja sitä on motivoitunut tekemään, vaikkakin työmäärä olisi suuri ja aikataulut tiukat. Loppujen lopuksi tärkeintä on oman luonteenlaadun ja omien arvojen tiedostaminen. Yhdelle sopii – ja joku suorastaan tarvitsee – dynaamista, nopeampoisista ja haastavaa työympäristöä, jottei kyllästyisi kuoliaaksi, toinen taas arvostaa työpaikan leppoosaa ilmapiiriä ja nauttii runsaasta vapaa-ajasta ja rauhallisesta, stressittömästä elämästä. Molempi parempi, mutta kaikkea ei voi saada. Siksi kannattaa valita sellainen elämäntapa, jossa itse viihtyy.

Mikäli kotijoukkoja on, huomioi myös heidän mielipiteensä. Mikäli olet jatkuvasti liian flegmaattinen tai vaihtoehtoisesti liian stressaantunut, mieti, olisiko sinun syytä muuttaa jotakin elämässäsi. Muutos voi liittyä työhön, vapaa-aikaan tai molempiin. Joku rauhallista työtä tekevä voi löytää aktiivoivan vastapainon vasta harrastuksesta tai opiskelusta, ja vastaavasti kovaa uraa tekevä rauhaa kotoa perheen parista, luonnosta tai vaikkapa joogasta. Löydä tasapaino.

Päivän ja varsinkin viikon päätteeksi työpöydälläsi on todennäköisesti asioita, jotka tulee hoitaa asap. Laadi kalenteriisi lista näistä, ja käytä muistilappuja. Näin toimien et unohda seuraavana aamuna, tai viikonloppun jälkeen, mitä ensimmäiseksi aamulla pitikään tehdä. Näin toimien voit lähteä suht rauhallisin mielin töistä, sillä voit olla varma siitä, että et ainakaan unohda toimittaa tehtävää loppuun.

Urani alussa hymyilin ajatukselle, että ajan pyhittäminen vapaa-ajalle, riittävälle levolle ja kunnon lomille voisivat tehostaa ajankäyttöä. Nyt runsaan viiden vuoden työkokemuksen ja äitiysloman jälkeen voin vain todeta, kyseinen väittäjä pitää paikkansa. Äitiyslomalta työhön palaamisen jälkeen olen ilahduneena pannut merkille, että tämän aktiivisesta työelämästä pitämäni tauon aikana asiat päässäni ovat järjestyneet tavalla, joka mahdollistaa työtehtävissä tarvitsevani tiedon pulpahtamista mieleen välittömästi, jäsentyneesti ja etsimättä. Palikat ovat järjestyneet jäsentyneeksi tiedoksi. Vaikka tätä voi kutsua myös kokemukseksi, uskon, että nimenomaan pieni etäisyys jokapäiväiseen lähes tauottomaan työskentelyyn auttoi asiaa huomattavas-

ti. Ajankäyttöni on napakoitunut ja asioiden arvojärjestys asettunut paikoilleen kuin itsestään. Työn tulosten laatu, aikatauluissa pysyminen tai tehokkuus ei ole tästä kärsinyt, vaan päinvastoin parantunut. Tästä syystä voin lämpimästi suositella ainakin lomien pitämistä ajallaan, ja jos mahdollista, vaikkapa vuorottelu- tai opintovapaan käyttämistä elämän siinä vaiheessa, kun kokemusvuosia on kertynyt riittävästi.

Aika mennyt ei koskaan palaa. Aikaa ei voi täysin hallita, mutta

ajankäyttöä voi. Yllä jo hiukan esitteleminiä sekä muita hyviä neuvoja tähän antavat tämän Time Management -teemanumeron jutuissa **Pertti Sydänmaanlakka**, **Elise Luovula**, **Karl Miller** ja **Topi Ruotsalainen**. Lehtemme alkaa vakiintuneella yleisellä osalla, jossa on pääkirjoituksen ja puheenjohtajan palstan lisäksi maakuntavastaavan tervehdys. Nuorten Lakimiesten tapahtumista tähän lehteen on poimittu erittäin onnistunut thairuokakurssi. Lisäksi Nuoret Lakimiehet seuraa aktiivisesti, mitä auskultointiritamalla tapahtuu - tu-

leva varatuomari **Elli Murole** on laatinut hauskan kommentaarin auskultoinnistaan Kajaanin käräjäoikeudessa. Eksoottisia lakimiesammatteja edustaa uusi sarja ”Esittelyssä”, jossa Sarajevossa työskentelevä OTK **Harri Saari** kertoo elävästi varsin poikkeuksellisesta uravalinnastaan.

Oivaltavia lukuhetkiä ja aurinkoista kevättä toivottaen

Suvi Hirvonen
Päätoimittaja

Lukijakilpailu

Osallistu lukijakilpailuumme osoitteessa www.nuoretlakimiehet.fi ja kerro

- 1) mikä on tämän lehden paras juttu
- 2) mikä on tämän lehden toiseksi paras juttu
- 3) mistä aiheista haluaisit lukea jatkossa
- 4) ketä ehdotat elokuun 2006 numeron Esittelyssä-sarjan nuoreksi lakimieheksi

Vastanneiden kesken arvotaan Talentumin kustantama Pentti Sydänmaanlakan teos Älykäs itsensä johtaminen.

Nuoret Lakimiehet

Nuoret Lakimiehet ry,
Unga Jurister rf:n jäsenlehti

PÄÄTOIMITTAJA
Suvi Hirvonen

TOIMITTAJAT
Elli Murole
Janne Nyman
Teemu Ruikka
Topi Ruotsalainen
Mikko Salo
Jenna Villanen

ULKOASU, TAITTO JA KANSI:
Olli Kärkkäinen

PAINOPAIKKA: Art-Print, Ylivieska

PAINOS: 1.000 kpl

JULKAISIJA:

Nuoret Lakimiehet ry, Unga Jurister rf
c/o Suomen Lakimiesliitto
Uudenmaankatu 4-6 B, 00120 Helsinki

Perustettu 21.1.1938. Suomen Lakimiesliiton
jäsenyhdistys. Jäseniä n. 1.000.

Kotisivut: www.nuoretlakimiehet.fi
Sähköposti: hallitus@nuoretlakimiehet.fi
Jäsenasiat, osoitteenmuutokset:
talous@nuoretlakimiehet.fi

Jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun 20 euroa / vuosi tai 70 euroa / 10 vuotta tilille 200118-156765. Viestiin yhteystiedot, henkilötunnus ja valmistumisvuosi.

Round two. Fight!

Mitä enemmän asiat muuttuvat, sitä enemmän ne pysyvät samanlaisina. Toisaalta, mitä enemmän tietyt asiat pysyvät samanlaisina, sitä enemmän muutoksiakin on luvassa. Kirjoitushetkellä eletään viikkoa kolme ja allekirjoittaneen toinen kausi loistavan järjestöemme puikoissa, peräsimessä – tai kuten erään toisen yhdistyksen puheenjohtaja asian epähuomiossa laittoi, peräpuikoissa – on juuri alkanut. Haluatteko kuulla tunnelmista? Sitä minäkin.

Yhdistyksen hallituksen kokoonpano koki syyskokouksessa 2005 vain pieniä muutoksia: kaksi vanhaa jäsentä vaihtui uusiin. Näin ollen vuonna 2005 aloitetulle yhdistyksen toiminnan tehokkaalle uudistustyölle saadaan jatkuvuutta, mutta toisaalta pakkiin saadaan myös uutta verta. Hallituksen 2006 esittely on toisaalla tässä lehdessä. Myös Lakimiesliiton toimielinten uudet kokoonpanot on lyöty lukkoon ja yhdistyksemme on jälleen vahvasti edustettuna Liiton valiokunnissa ja toimikunnissa sekä hallituksessa ja valtuuskunnassa. Henkilökohtaisesti olen erityisen tyytyväinen siihen, että NuLa säilytti vuonna 2005 saadut kaksi edustajapaikkaa yksityissektorin valiokunnassa. Yhdistyksen edustajat eri toimielimissä selviävät seuraavalta sivulta.

Edunvalvonnan osalta vuonna 2006 on tarkoitus erityisesti panostaa tiedonkulkuun edustajiemme, hallituksen ja yhdistyksen jäsenistön välillä. Yleisellä tasolla pidän tärkeänä aktiivista osallistumista Lakimiesliiton konkreettisten edunvalvontatavoitteiden asettamiseen ja toteuttamiseen. Innolla odotan myös, mitä Pohjoismaisten Lakimiesliittojen kesken loppuvuodesta 2005 solmittu, vastavuoroiseen tunnustamiseen perustuva yhteistyö tuo tullessaan. Erityisenä alueina kiinnittäisin huomiota tuomarikoulutukseen ja opiskelijoiden asemaan. Näistä jälkimmäinen saat

taa helposti ensilukemalla vaikuttaa puhtaasti nuorten lakimiesten omia etuja ajatellen vieraalta. On kuitenkin hyvä muistaa, että esimerkiksi uusien opiskelijoiden sisäänottomäärät korreloivat melko hyvin nuorten lakimiesten lukumäärän kanssa ja vaikuttavat siten työpaikkojen määrään, niistä käytävään kilpailuun ja tätä kautta välillisesti myös palkkaukseen ja työolosuhteisiin. Myös oikeustradenomiohjelman mahdollinen laajeneminen toisi tällaisen vaikutuksen, puhumattakaan kokonaan uudesta tutkinnonanto-oikeuden omaavasta tiedekunnasta. Mikäli halutaan konkreettisia tavoitteita, tässä niitä olisi. Painotettakoon, että yhdistyksemme edustajat ajavat Lakimiesliiton elimissä nimenomaisesti jäsenistömme asiaa, joten kannattaa myös avautua, jos on tyytymätön. Ja: riisujen lisäksi myös ruusut (tai muut huomionosoitukset) kelpaavat, jos jotain on hoidettu hyvin.

Vuosi 2005 toi yhdistyksemme toimintaan merkittäviä uudistuksia ja muutoksia, joita ilolla tuon tässä lyhyesti esille. Jäsenrekisteri? Siivottu. Yhdistyksen säännöt? Uudistettu. Jäsenlehti? Ei edes tunnista entiseksi. Uusi alueosasto maakuntaan? Check. Yritysyhteistyö? Tuottoisaa! Vuonna 2006 jatketaan edellisen vuoden viitoittamalla tiellä. Suunnitelmissa on erityisesti tuottaa enemmän asiapitoista ohjelmaa viimevuotisen auskultointi-infon malliin. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että viihde- ja vapaa-ajantilaisuuksista tingittäisiin. Tahkon hiihtomatka, Kevätpurjehdus, Nuuksion sysretki ja Pikkujoulut kuuluvat repertuaariin ja viime elokuussa ensimmäistä kertaa järjestetty Rapujuhla on ohjelmassa tänäkin vuonna. Pari muutakin ässää on hihassa. Lisäksi väkevä jäsenhankintakampanjamme jatkuu, ja tähän tarkoitukseen on budjetoitu prkuluja vuoden 2006 budjetissa. Vastaus edellisen numeron palstani ensimmäiseen kysymykseen on ”kyllä”.

Yhdistyksen toimintavuotta jälkeensä tarkastellessa huomaa aina, että kaikkia vuoden alussa olleita visioita ei ehditty toteuttaa. Toisaalta matkan varrella saatettiin keksiä jotakin aivan uutta. Jotkut asiat onnistuivat yli odotusten ja jotain jäi hampaankoloonkin. Erinäisiä aikoja järjestötoiminnassa mukana olleena jouduin toteamaan todeksi kuulemani väitteen, jonka mukaan yksi vuosi esimerkiksi Lakimiesliiton hallituksessa on liian vähän. Kaksivuotisen kauden ensimmäisestä vuodesta suuri osa menee opetteluun ja toisena vuotena varsinaisesti pystyy kunnolla keskittymään niihin tavoitteisiin, joita hallituksen tullessa on ollut. Luottamustehtävän hoitaminen työn ohessa on toki volyymltaankin erilaista kuin esimerkiksi opiskeluaikana, joskin myös tuolloin luottamustehtäviä hoidettiin työn ohessa, tosin osaaikaisen. Ehkä vuorokaudet ovat nykyään lyhyempiä? Olo on kuitenkin hyvä, toinen erä voi alkaa.

Täytyy mennä, nyt on lauantai-iltapäivä ja olen luvannut lähteä kollegan kanssa vapaaharjoituksiin harjoittelemaan todennäköisesti tämän numeron julkaisemisen aikoihin pidettäviin vyökokeisiin. Ryhmäkuri toimii, kyseessä on hieman kuin sovittu rundi golfkentällä, paitsi että joku voi saada köniinsä. Avustajat ulos kehästä ja hanskat ylös! Ilmaan jää vielä leijumaan kysymys: mitä tapahtuu kolmannessa erässä?

Janne Nyman
pj@nuoretlakimiehet.fi

Maakuntavastaavan tervehdys

Teemu Ruikka

Tervehdys kaikille jäsenille. Olen Nuoret Lakimiehet ry:n hallituksen maakuntavastaava vuonna 2006. Tehtäviini kuuluu koordinoida ja kehittää Nuorten Lakimiesten jäsenten toimintaa pääkaupunkiseudun ulkopuolella.

Vaikka valtaosa yhdistyksemme jäsenistä asuu ja vaikuttaa pääkaupunkiseudulla, on meitä runsaasti myös muualla Suomessa. Juristien kasautuminen ruuhka-Suomeen on kuitenkin johtanut toiminnan osittaiseen keskittymiseen pääkaupunkiseudulle. Yhdistys on kuitenkin tasapuolisesti kaikkien jäsentensä yhdistys riippumatta asuin- tai työpaikan sijainnista. Siksi onkin tärkeää, että NuLa:lla on aktiivista toimintaa myös muissa kaupungeissa.

Tällä hetkellä toimintaa on pääkaupunkiseudun lisäksi Turussa ja Vaasassa. Molemmissa kaupungeissa on järjestetty kuukausikaljoja säännöllisesti. Lisäksi on ollut myös muita vapaa-ajan ohjelmaa. Olisi kuitenkin hienoa, että myös muissa suurimissa kaupungeissa saataisiin järjestettyä toimintaa. Esimerkiksi Tampereella ja Oulussa on paljon nuoria lakimiehiä, joille yhdistyksemme voisi tarjota oivan mahdollisuuden järjestää erilaisia ekskursioita, koulutuksia ja muita tilaisuuksia sekä toimia yhdysseiteenä opiskelukavereihin.

Nuoret Lakimiehet järjestää erilaisten vapaa-ajan tapahtumien lisäksi paljon myös niin sanottua asiaohjelmaa, esimerkiksi erilaisia koulutustilaisuuksia. Tähän mennessä tällaisia tilaisuuksia on yleensä järjestetty Helsingissä. Pyrkimyksenä voisi kuitenkin olla, että pääkaupunkiseudulla järjestetty Nuorten Lakimiesten tapahtuma voitaisiin toisin-

taa muissakin kaupungissa. Välttämättä ei kannata järjestää kevätpuhdistusta Oulussa ja Tampereella, mutta koulutusten uusiminen jossain muodossa muissakin kaupungeissa olisi varmasti mahdollista.

Oletko kiinnostunut kehittämään Nuoret Lakimiehet ry:n toimintaa asuin- tai työpaikkakunnallasi? Ota ihmeessä yhteyttä, niin ideoidaan, mitä toiminta voisi olla. Yhdistys on myös valmis tukemaan käytettävissä olevin keinoin ja resurssein tapahtumien kehittämistä eri kaupungeissa.

Turun ja Vaasan seudulla asuvat yhdistyksen toiminnasta kiinnostuneet henkilöt voivat hyvin ottaa yhteyttä kyseisten kaupunkien yhteyshenkilöihin. Yhteyshenkilöt ovat:

Turku: Salla Suominen
salla.suominen@lahtico.com
Vaasa: Outi Tähtinen
outi.tahtinen@nbf.fi

Nuorten Lakimiesten edustajat Lakimiesliitossa 2006

Toimielin

Lakimiesliiton hallitus
Stipenditoimikunta
Opiskelijavaliokunta
Järjestövaliokunta
Yksityissektorin valiokunta
Tasa-arvojaosto
Oikeuspoliittinen valiokunta
Koulutuspoliittinen valiokunta
Lakimiesuutisten toimitusneuvosto
Julkisen sektorin valiokunta
Hengellisen työn toimikunta
Lakimiesliiton työttömyyskassan hallitus
Valtuuskunta

Edustaja(t)

Janne Nyman
Janne Nyman (vpj), Salla Tuominen
Janne Nyman (pj), Mikko Salo (vpj)
Matti Hietanen
Suvi Hirvonen, Salla Tuominen
Jenna Villanen
Annukka Nurmi
Olli Kärkkäinen
Suvi Hirvonen
Annukka Nurmi (varajäsen)
Kirsi Puoliväli
Jussi Laurikainen, Olli Kärkkäinen (varajäsen)
Markus Myhrberg, Sami Koskinen, Viveca Still

Notaarin elämää

Elli Murole

Lukuisten pääkaupunkiseudun käräjäoikeuksille osoitettujen (hylättyjen) hakemusten jälkeen tein sen mitä olin vannonut etten koskaan tulisi tekemään - muutin nuoruusajan kotikaupunkiini Kajaaniin. Auskultointini Kajaanin käräjäoikeudessa alkoi 1.9.2005. Pikanttina yksityiskohtana voi vielä lisätä sen, että muutin asumaan äitini luokse. Ensimmäiset kuukaudet olivat aikamoinen kulttuurishokki. Harkitsin vakavasti auskultoinnin keskeyttämistä, kun tajusin että uudessa asuinpaikassani ravintolatarjonta rajoittui Rossoon.

Kajaani on noin 35.000 asukkaan kaupunki Kainuun maakunnassa. Veroprosentti on 19 ja työttömyysprosentti lähes saman verran. Koko Kainuun maakunta on muuttotappio-alueita ja 1960 - luvulta 1990 -luvun loppuun Kainuun väkiluku on laskenut 17.000 asukkaalla. Väestöennusteen mukaan Kainuun väestöstä vuonna 2030 yli 65 -vuotiaita on 25 prosenttia. Kainuulaisen ihmisen prototyyppi on hassusti puhuva sauvakävelyä harrastava henkilö, joka käy perheostoksilla automarketti Prismassa ja pitää asuntonsa sälevarhot aina kiinni. Tämä oli siis alku-

asetelma ja -käsitykseni kun syyskuussa tulin Kajaaniin.

Neljä ensimmäistä kuukautta istuin kuin tatti kiinteistökansliassa. Päivät palvelin asiakkaita ja illat ihmettelin kasvavaa hakemuspinoa. Kiinteistökansliasta tultiin hakemaan apua lukuisiin pulmiin, jotka eivät todellakaan aina liittyneet maan omistukseen. Virastoasioinnin peruskurssin pitäminen asiakkaille oli jokapäiväistä puuhaa. Aiemmin työskentelin asianajotoimistossa ja uuden roolin omaksuminen tuomioistuimen virkamiehenä sekä neuvontavelvollisuuden ja asiamiehenä toimimisen rajanveto tuottivat aluksi vaikeuksia. Sittemmin olen siirtynyt ratkaisemaan hakemusasioita ja toimimaan rikosprosessissa. Myös käsitykseni kainuulaisista ihmisistä on työkaverien ansiosta saanut uusia vivahteita.

Notaarivuoden parasta antia ovat tietenkin prosessinjohto ja omat istuntopäivät. Notaareille jaettavat jutut eivät ole kovinkaan laajoja tai hankalia, mutta myönnettyjen ratti-juopumusten lisäksi on toki kaikenlaisia muitakin asioita käsiteltävänä ja ratkaistavana. Vaikka istuntoja varten pyrkii valmistautumaan kaikkiin mahdollisiin väitteisiin ja tilanteisiin, tulee aina kuitenkin eteen jotain uutta ja yllättävää.

Notaari harjoittelee nuijimista istuntosalissa

Kajaanin käräjäoikeudessa työskentelee noin 30 henkilöä, joista kuusi on käräjätuomareita. Notaareja on aiemmin ollut kolme, mutta oikeusministeriön supistusten johdosta kuluva vuodesta alkaen vain kaksi. Kajaanin käräjäoikeudella on istuntosali myös 100 kilometrin päässä Kuhmon kaupungissa. Notaari toimii Kuhmon istunnoissa sihteerinä ja niissä onkin aivan oma tunnelmansa.

Toimin viime vuonna aktiivisesti NuLan toiminnassa ja sen korvikkeeksi Kajaanissa perustin notaarikerhon Antin kanssa Torstai -kerhon. Kerholaiset ovat nuoria lakimiehiä Kajaanista ja toimivat asianajolalla, pankissa, syyttäjänä ym. Torstai-kerhon aktiviteetit keskittyvät suurelta osin kaljan kittaukseen torstai-iltaisina, mutta myös kulttuuri- ja urheiluiltoja on järjestetty. Seuraava suuri tapahtumamme on kevätretki (mahdollisesti Sotkamoon).

Henkilöille, jotka minun laillani uskovat pystyvänsä asumaan vain

Apulaissyöttäjä Jutta ja notaari Antti käräjäoikeuden edessä

pääkaupunkiseudulla, tahtoisin kertoa, että notaarivuoden viettäminen jossain aivan muualla voi olla myös virkistävä kokemus. Lisäksi notaarin huima noin 1.800 euron palkka on huomattavasti paljon ostovoimaisempi Kainuussa kuin Helsingissä.

KAINUULAISEN KÄRÄJÄTUOMARIN TUNNELMIA

Käräjätuomari **Tarja Airakorpi** on työskennellyt Kajaanin käräjäoikeudessa vuodesta 1999 lähtien. Tarja Airakorven mielestä hyvä notaari on innokas ja utelias ja keskusteleee ja kyselee paljon. Notaari, joka kuvittelee jo tietävänsä kaiken, ei tule menestymään hommassaan. Notaari on ennen kaikkea oppimassa. Jatkuvaa oppimista on myös käräjätuomarin työ. Lait ja työtavat muuttuvat jatkuvasti ja itseään pitää uudelleen kouluttaa säännöllisesti.

Kysyttäessä tavanomaisesta työpäivästä Tarja Airakorpi kertoo suunnittelevansa työohjelmansa niin, että hänellä on keskimäärin kaksi istuntopäivää viikossa. Muut päivät menevät juttuja valmistellessa ja tuomioita kirjoittaessa. Päivä alkaa noin yhdeksältä ja päättyy neljältä, istuntopäivät venyvät usein tätä pidemmiksi. Päivystysluonteiset jutut voivat lisäksi muuttaa suunniteltua ohjelmaa. Kajaanin käräjäoikeus on hyvä työpaikka ja kollegojen väliset keskustelut oikeudellisista ongelmista ja ratkaisuista ovat jokapäiväisiä. Tarja Airakorven puoliso työskentelee myös käräjätuomarina Kajaanin käräjäoikeudessa ja työasioita tulee pohdittua yhdessä joskus myös kotona.

Kajaaniin Tarja Airakorpi tuli Kuopiosta. Ensireaktio oli shokki ja Kajaani tuntui todella pieneltä paikkakunnalta. Sittemmin Kajaanista on tullut koti ja Tarja Airakorven mukaan Kajaanissa onkin kaikki mitä ihminen tarvitsee, luonto lähellä ja riittävästi kulttuuritarjontaa sekä hyvät harrastusmahdollisuudet. Myös yhteydet isompiin kaupunkeihin, kuten Ouluun, Kuopioon ja Helsinkiin ovat hyvät.

Kajaanin käräjäoikeuden sihteereitä, tuomareita ja notaareita. Keskellä seisoo käräjätuomari Tarja Airakorpi.

Omalta auskultointiajalta, Rovaniemen käräjäoikeudesta vuonna 1982, muistuu mieleen parhaiten ensimmäinen istuntopäivä. Nuori notaari sai ratkaistavakseen mm. vapautta loukkaavaa haureutta koskevan jutun ja tulipahan ensimmäisenä päivänä lätkäistyä asiamiehelle kovat sakot asiattomasta käyttäytymisestä (jotka sakot muuten pysyivät hovioikeudessakin).

NOTAARIKAVERI ANTTI

Antti Myllymäki aloitti auskultoinnin Kajaanin käräjäoikeudessa 1.3.2006. Kysyin Antin tämän hetkisiä auskultointitunnelmia: "Maanantaiksi ihan kohtuulliset ja paremmat kuin ensimmäisenä tilipäivänä. Auskultointia on takana kuukausi ja lainhuutoasiat alkavat olla tuttuja. Se aika mikä lainhuutojen kirjaamiselta liikenee, menee haastatteluihin vastaamiseen..."

Työpaikkana Kajaanin käräjäoikeus on Antin mielestä ihan ok. Käräjäoikeus on pienehkö, mutta ainakin lainhuutopuolella tulee vastaan monenlaisia juttuja. Antin työpäivät venähtävät helposti 10 -tuntisiksi, riippuen omasta tehokkuudesta ja juttujen määrästä. Työpaikan ulkopuolella Kajaani tulee (ehkäpä liiankin) nopeasti tutuksi.

Notaarivuodelta Antti odottaa erityisesti kokemusta oikeudenkäynneistä ja tuomarina toimimisesta sekä tilipäivän perusteella kokemusta köyhyysrajan alapuolella selviämisestä opiskeluaikojen jälkeenkin.

TORSTAI-KERHOLAINEN, APULAISYYTTÄJÄ JUTTA WALLÉN-LEINO

Jutta Wallén-Leino aloitti Kajaanissa apulaissyöttäjänä 1.1.2006. Hommassa parasta Jutan mielestä on se, että näkee syyttäjän ammatin läheltä. Kajaanin syyttäjäsasto on mukava työpaikka. Syyttäjän työ on kuitenkin melko yksipuolista verrattuna esim. asianajotoimintaan ja notaarinkin työhön. Tosin syyttäjän työkin sisältää osin päätösharkintaa, muistuttaa Jutta. Jutta auskultoi Kemi-Tornion käräjäoikeudessa vuosina 2003 - 2004 ja paras muisto siitä ajalta oli ensimmäinen siviilijuttu, jossa asianomistaja luuli istunnossa vaiheessa, jossa piti esittää suullisesti omat vaatimuksensa, että notaari Wallén on hänen avustajansa.

Jutta toimii vapaa-aikana torstai-kerhon kerhoemäntänä ja parasta kerhossa ovat Jutan mukaan uudet kaverit. Niin ja "Kajaanikin on ihan mukava kaupunki, kun ei tarvitse asua pidempään kuin yksi vuosi". □

Esittelyssä nuori lakimies

Harri Saari

Suvi Hirvonen ja Harri Saari
Kuva Harri Saari

Kiitos lukijoillemme loistavasta ideasta esitellä jokaisessa numerossamme ”mitä erilaisemmissa tehtävissä toimivia nuoria lakimiehiä”. Sarjamme aloittaa Harri Saari.

TAUSTA

Hei Harri! Mitä sinulle kuuluu?

Kiitos kysymästä, hyvin menee. Kevättä ja kesää odotellaan, ainakin säätiedotusten perusteella alkukeväästä Suomessa tuntui olevan lämpimämpää ja aurinkoisempaa kuin Sarajevossa. Nyt tosin täällä alkaa olla jo hyvä suomalainen juhannussää ja parin kuukauden päästä varmasti kiroilemme jatkuvaa kuumuutta.

Esittelisitkö itsesi Nuoret Lakimiehet – lehden lukijoille?

Olen Harri Saari, syyskuussa 1999 Helsingistä valmistunut OTK ja reservin yliluutnantti. Ikää on kertynyt tähän mennessä 35 vuotta. Olen vapaa poikamies, vai pitäisikö sanoa sinkku, eikä lapsiakaan ole kertynyt. Pituutta 188cm, hiukset lyhyet vaaleat, silmät siniharmaat, ei näkyviä arpia tai tatuointeja.

TYÖ

Mitä teet työksesi ja missä?

Kesäkuusta 2005 alkaen olen työskennellyt Sarajevossa, Bosnia ja Herzegovinassa (BiH). Kuulun suomalaisen rauhanturvajoukkoon EUFOR -operaatio Altheassa, joka on EU:n tähän asti suurin rauhanturvamisoperaatio. Täällä BiH:ssa ollut

Nato-johtoinen SFOR (Stabilization Force) rauhanturvaoperaatio päättyi joulukuussa 2004 ja EU otti tuolloin vastuun. Pitänee painottaa, että en ole ulkomailla toiminut varsinaisissa lakimiehen tehtävissä, vaan yleensä tehtävissä joihin on vaadittu jokin sopiva korkeakoulututkinto. Täällä Balkanilla työskennellessäni kollegoinani on ollut ammattiupseereja, lakimiehiä, ekonomeja, valtiotieteilijöitä ym.

Työsi ja työympäristösi kuulostaa varsin eksoottiselta. Miten alunperin päädyit valintaasi?

Lyhyesti sanottuna sattumien sarjan kautta.

kelurahoja ja kokea jotain täysin erilaista, mitä sitten vanhempana muistella. Libanonissa pääsin kerran tutustumaan YK:n sotilastarkkailijoiden työhön, mikä vaikutti todella mielenkiintoiselta.

Kotiuduttuani jatkoin opiskelua, mutta hakeuduin myös sotilastarkkailijakurssille, jonka kävin syksyllä 1998. Sivumennen sanoen kolmeviikkoinen kurssi on parasta, mitä olen Suomen puolustusvoimilta saanut, todella mielenkiintoinen, hauska ja hyvin järjestetty. Hiukan kurssin jälkeen minulle tarjottiin tarkkailijan tehtävää, jopa haluamassani paikassa. Lähtö oli tosin vasta melkein vuoden kuluttua, joten se oli juuri so-

”Mielenkiintoisinta työssäni on eri puolilta maailmaa tulevien ihmisten tapaaminen ja eksoottisten paikkojen näkeminen. Hirveä klisee, mutta totta.”

Millainen työhistoria/urapolku on johdattanut sinut nykyiseen asemaasi?

Ajatus joskus rauhanturvaajaksi lähtemisestä on kytenyt mielessäni ihan pienestä pitäen. Muuan ala-asteella ollessani meitä kouluun kuljetanut bussikuski oli päässyt Kyproksella tutustumaan suomalaisten rauhanturvaajien oloihin. Hän haikaili, että jos olisi nuorempi, niin itsekin hakeutuisi YK-joukkoihin. Ensimmäiselle rauhanturvaamisreissulle lähdin ollessani vielä opiskelija. Olin vuoden verran (1996–1997) YK-joukoissa Libanonissa (UNIFIL, United Nations Interim Force in Lebanon). Tarkoitus oli vain kerätä vähän opis-

piva deadline saada opintoni päätökseen.

Viikkoa ennen publiikkiani pakasin kamani ja lensin Pakistaniin. Olin 14 kuukauden ajan (1999–2000) YK:n sotilastarkkailijana Kashmirissa (UNMOGIP, United Nations Military Observer Group in India and Pakistan). Intiassa ja Pakistanissa asuminen ja työskentely oli Libanonin jälkeenkin varsin eksoottinen kokemus. Kashmirista palattuani ehdin olla Suomessa töissä vajaan vuoden, kunnes sain paikan EUMM:ssa (European Union Monitoring Mission), EU:n siviilikriisinhallintamissiossa, joka toimii Balkanilla. Vapaasta paikasta kuulin eräältä Libanonin

aikaiselta tuttavaltani. Tarkoitukseni oli ollut olla Suomessa pidempään, mutta tarjoukseen piti tarttua heti tai ei lainkaan.

Lokakuussa 2001 pakkasin jälleen tavarani, tällä kertaa siviilinä, ja lensin Sarajevoon, EUMM:n esikuntaan. Sieltä minut parin päivän tulokaskoulutuksen jälkeen lähetettiin Makedoniaan. Alun perin sopimukseni oli kolmen kuukauden mittainen, mutta missioni venyi lopulta kahdeksi ja puoleksi vuodeksi. Sinä aikana työskentelin Makedoniassa, Kosovossa ja Albaniassa. Missioni päättyi kuitenkin pari kuukautta aiemmin kuin mitä olin ajatellut ja työtömyys uhkasi.

Onneksi suomalaisella rauhanturvajoukolla Kosovossa oli rotaatio huhtikuussa 2004 ja muutamien käänteiden jälkeen viikko EUMM:sta kotiutumiseni jälkeen palasin Kosovoon, mutta tällä kertaa sotilaana, kuuluen suomalaiseen rauhanturvajoukkoon Naton johtamassa operaatiossa KFOR:ssa (Kosovo Force). Kosovossa ollessani pääsin lyhyesti käymään BiH:ssa tutustumassa suomalaisen rauhanturvaajien työhön siellä. Siitä syntyi ajatus hakeutua myös Bosniaan, minne päädyinkin vajaa kaksi kuukautta Kosovosta kotiutumiseni jälkeen.

Mikä on työssäsi mielenkiintoisinta?

Eri puolilta maailmaa tulevien ihmisten tapaaminen ja heidän kanssaan työskentely sekä eksoottisten

”Etenkin kieli- ja kulttuurimuureista johtuvien väärinkäsitysten vuoksi on hyvä taito osata nauraa itselleen, silloin eivät huvitukset loppu kesken.”

paikkojen näkeminen (Paikkojen, joihin ei muuten tulisi koskaan mentyä.). Kuulostaa hirveältä kliseeltä, mutta on totta. Lisäksi yhteishenki niissä joukoissa, joissa olen palvelut, on aina ollut erinomainen. Teh-

tävänä ovat edellyttäneet laaja-alaista tutustumista asemamaahan, mikä on aina ollut todella mielenkiintoista.

Entä tylsintä?

Todella vaikeaa sanoa, koska päivät sekä eri missiot ovat olleet todella erilaisia ja vaihtelevia. Aina jos-

kus on tylsiä päiviä, mutta sehän pätee kaikkiiin töihin.

Kerro jokin vaarallinen tilanne, johon olet työssäsi joutunut, ja miten selvisit siitä.

Joitain vaarallisia tilanteita on matkan varrelle sattunut, mutta kaikista olen selvinnyt säikähdyksellä ilman naarmuakaan. Kahdesti olemme olleet keskellä raivostunutta väkijoukkoa. Ensimmäisellä kerralla selvisimme tilanteesta puhumalla. Tämän onnistumista varmasti edesauttoi se, että olimme aseistautuneita ja ympärillä oli runsaasti tukijoukkoja. Toinen kerta sattui siviilimissiossa ollessani, joten aseita ja tukijoukkoja ei ollut. Onnistuimme livahdamaan panssaroituun autoomme, jossa olimme turvassa kunnes paikallispoliisi ehti hätiin. Joitain kertoja on pitänyt juosta pommisuojaan turvaan lähelle osuneen tykistö- tai kranaatinheitintulen vuoksi. Ja kerran melkein astuin suutariksi jääneen ammuksen päälle, mikä olisi hyvinkin saattanut painostani räjähtää. Kävelin koulutuksen mukaisesti kivien päällä, enkä pehmeällä maalla, joten suurta vaaraa ei ollut. Kaikissa paikoissa liikenne on kuitenkin suurin uhka.

Kerro jokin hauska kommellus urasi varrelta.

Kaikenlaisia kommelluksia ja hauskoja tapahtumia on sattunut paljon. Etenkin kieli- ja kulttuurimuureista johtuvien väärinkäsitysten vuoksi on hyvä taito osata nauraa itselleen, silloin eivät huvitukset lopu kesken. Mieleen ei kuitenkaan tule heti tällä istumalla mitään tapausta jonka kertominen ei vaatisi hillittömän pitkää taustaselitystä rauhanturvaajaslangista, paikallisesta kulttuu-

tällöin. Ja onhan tällainen vuosia kestänyt käytännössä matkalaukusta eläminen välillä rasittavaa. Vaikka elinkin varsin normaalia elämää esimerkiksi Skopjessa (Makedonia), asuen tavallisessa vuokraamassani asunnossa, ei Skopje tietenkään ollut minulle varsinainen koti. Kulttuurishokki palatessani vakituisesti Suomeen tulee varmasti olemaan valtava. En kuitenkaan voi valittaa, itsehän olen joka kerta hakeutunut näihin hommiin enkä luopuisi näistä kokemuksista mistään hinnasta.

Utusten antama kuva paikoista ja ihmisistä on joskus ollut täysin erilainen kuin mitä olen paikan päällä kokenut. Esimerkiksi Jugoslavian hajoamissotia koskevassa uutisoinnissa mielestäni tehtiin hyvin selväksi kuka oli ”hyvä” ja kuka ”paha”. Melkein heti Balkanille saavuttuani huomasi, ettei asia ole lainkaan niin yksinkertainen. Kaiken kaikkiaan olen myös oppinut arvostamaan monia asioita Suomessa ihan eri tavalla kuin aiemmin.

Millaisia tulevaisuudensuunnitelmia sinulla on?

Tämähän ei ole varsinainen ura, vaikka siltä ehkä vaikuttaakin. Varsinaisesti olen ollut pätkätöissä eri puolilla ja komennukseni täällä päättyy heinäkuussa 2006. Viimeisestä kymmenestä vuodesta olen ollut melkein seitsemän eri puolilla maailmaa rauhanturvaamis- ja kriisinhallintaoperaatioissa. Nyt olisikin mukava olla vaihteeksi Suomessa ainakin jonkin aikaa. Ensi kesään mennessä pitäisi siis päättää mitä aion tehdä isona ja koettaa löytää jokin hyvä työpaikka Suomesta. Tulee kyllä varmasti olemaan hankalaa löytää jokin työ missä voisni käyttää hyväkseni keräämäni kokemusta. Erilaisia kriisinhallintatöitä kyllä löytyy ympäri maailmaa runsaasti, mutta haluaisin lähitulevaisuuden mieluiten työskennellä Suomessa.

”Maailmankuva on avartunut melkoisesti. Oman elämän murheet ovat tuntuneet pieniltä haastatellessani keuhkon läpi ammuttua köyhää maanviljelijää tai käydessäni lähes täysin tuhotuissa kylissä.”

rista ym. Ja koska selitys vain pahentaa asiaa, jutusta tulisi lopulta tylsempi kuin Valittujen Palojen vitsi.

Millaisia neuvoja antaisit rauhanturvaamissuunnitelmillesi henkilölle?

Olosuhteet eri paikoissa, joissa olen palvellut, ovat vaihdelleet lähes täydestä sodasta ainakin näennäisesti hyvin rauhallisiin, Helsinkiä turvallisempiin oloihin. Ennen missioon lähtöä järjestetään aina koulutusta, mutta se kuitenkin raapaisee vain pintaa. Kannattaa ennen lähtöä lukea joitain kirjoja alueesta, sen historiasta, ihmisistä ym. Ylipäätään tulee olla avoin asenne ja utelias mieli, silloin reissusta saa kaikkein eniten irti. Ja pitää olla valmiina kaikkeen, niin hyvässä kuin pahassa.

HENKILÖKOHTAISTA

Mistä olet joutunut luopumaan uravalintasi vuoksi?

Vaikka nautin matkustelusta ja uusien paikkojen näkemisestä, niin jonkinlainen koti-ikävä iskee silloin

Onko maailmankuvasi muuttunut nykyisen työsi johdosta? Jos, miten?

Maailmankuva on näiden reissujen myötä avartunut ja muuttunut melkoisesti. Oman elämän murheet ovat tuntuneet aika pieniltä haastatellessani keuhkon läpi ammuttua köyhää maanviljelijää tai käydessäni lähes täysin tuhotuissa kylissä, joi-

den asukkailla ei ole jäljellä enää mitään. Jonkinlainen kyynisyys on lisääntynyt, kaikenlaisten lausuntoautomaattien tekemät vetoomukset avoimen dialogin puolesta ongelmien ratkaisijana tuntuvat aika turhilta kun näkee palavia taloja, jotka on sytytetty vain siksi että niiden asukkaiden ovat tiettyä etnistä ryhmää tai tunnustavat tiettyä uskontoa.

”Utusten antama kuva paikoista ja ihmisistä on joskus ollut täysin erilainen kuin mitä olen paikan päällä kokenut.”

Millaisia terveisiä haluat lähettää Sarajevosta Suomeen Nuoret Lakimiehet -lehden lukijoille?

Kuten muuan entinen esimieheni tapasi sanoa: ”Kohti uusia vastoinkäymisiä.”

□

harri_saari@hotmail.com

Hallituksen 2006 esittely, osa I

Koonnut Suvi Hirvonen

Nuorten lakimiesten vuoden 2006 hallitus esittyy kahdessa osassa, ensimmäiset tässä huhtikuun numerossa ja loput elokuussa 2006. Todetakoon, että jako on tehty satunnaisessa järjestyksessä arpomalla. Kaikki vastaavat seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Kerro hieman itsestäsi (ikä, mistä ja milloin valmistunut)
- 2) Työhistoriasi lyhyesti
- 3) Harrastuksesi
- 4) Järjestötoimintataustasi
- 5) Miksi olet lähtenyt mukaan hallituksen toimintaan ja mitä asioi-

ta pidät tärkeimpinä hallituksen toiminnassa

6) Mitkä ovat parhaimmat muistosi Nuorten Lakimiesten toiminnasta tähän mennessä

7) Kerro jokin hauska sinulle sattunut kimmellus Nuorten Lakimiesten toimintataipaleelta

8) Millaisia terveisiä haluat lähettää jäsenistölle

PUHEENJOHTAJA JANNE NYMAN

1) 31 vuotta, valmistunut Helsingin yliopistosta syyskuussa 2000

2) Olen ollut asianajolalla valmistumisestani lähtien, tosin välissä

olin vuoden auskultoimassa Tuusulan käräjäoikeudessa. Valmistumisen jälkeen työskentelin ensin Asianajotoimisto Harri Niinimäki Oy:ssä ja maaliskuussa 2004 aloitin nykyisessä työpaikassani Asianajotoimisto Susiluoto Oy:ssä.

3) Kesällä rullaluistelu ja sukellus. Talvella laskettelu, viimeaikoina enimmäkseen laudalla. Ympäri vuotisesti harrastan ju-jutsua. Lisäksi lähellä sydäntä ovat musiikki, elokuvat ja matkailu.

4) Kuten monilla muillakin, järjestötausta ulottuu opiskeluajoille ja Pykälä ry:een, jonka hallituksen puheenjohtaja olin 1998. Tehtävät La-

Homo sapiensille luonteenomaisessa pystyasennossa vasemmalta Jussi Laurikainen, Matti Hietanen, Teemu Ruikka, Janne Nyman, Jenna Villanen, Anders Wikman ja Mikko Salo. Erikorkuisissa polviasennoissa Annukka Nurmi, Olli Kärkkäinen, Salla Tuominen ja Topi Ruotsalainen.

kimiesliitossa alkoivat opiskelijavalioiokunnan jäsenyydellä 1998-99 ja valtuuskunnan jäsenyydellä samoina vuosina. Olen ollut Nuoret Lakimiehet ry:n hallituksessa vuodesta 2001 (onpa aika rientänyt...). Tällä hetkellä olen toista kautta NuLan hallituksen puheenjohtajana, Lakimiesliiton hallituksen jäsenenä sekä Liiton opiskelijavalioiokunnan puheenjohtajana ja stipenditoimikunnan jäsenenä. Lisäksi olen viime aikoina osallistunut nuorten asianajajien kansainvälisen järjestön AIJA:n (Association Internationale des Jeunes Avocats) toimintaan.

5) Lähdin mukaan, koska työni täällä ei ole vielä tehty. Vaikkakin yhdistys tarjoaa loistavan näköalapaikan nuorten lakimiesten ammatilliseen ja muuhunkin elämään, tärkein syy mukaan lähtemiselle ja mukana pysymiselle on kuitenkin se, että samanhenkisten ihmisten kanssa yhdistyksen pyörittäminen ja esimerkiksi tapahtumien järjestäminen on yksinkertaisesti hauskaa. Tärkeimpinä asioina hallituksen toiminnassa pidän aktiivista mielipiteenvaihtoa, kekseliäisyyttä ja tiettyä omistautumista toiminnalle.

6) Yksittäisinä tapahtumina mieleen nousee yhdistyksen 65-vuotisjuhla vuonna 2003, hallituksen vaihtokaronkka vuonna 2005 ja viime kesän rapujuhla. Hienoja hetkiä olen kokenut myös, kun jokin yhdistyksen projekti - esimerkiksi palkka- ja työaikatutkimus tai osallistuminen auskultoinnin kehittämistyöryhmän työhön - on viimein saatu vietyä kunnialla loppuun työn ohella ja muista kiireistä sekä omasta mukavuudenhalusta huolimatta.

7) Omat kommellukset eivät ole niin hauskoja ja niiden muistelemisen on kuluttavaa. Kysymyksen luetuani mieleen tuli tapaus, jossa uusi catering-yrittäjä ilmoitti Kevätpurjehduksen 2005 yhteydessä juuri ennen laivan lähtöä, että suurin osa ruokatarjoiluistamme onkin matkalla häihin Heinolaan(?). Mikko ja Topi sitten hankkimaan hyvin ripeästi korvaavan tarjoilun läheisestä ruokakau-

pasta. Turha puhuakaan, ettei suutarin lapsilla olisi kenkiä: välitön suullinen reklamaatio ja reilu hinnanalennus toivat hymyn jopa taloudenhoitajan kasvoille.

8) On ollut hyvä kuulla palautetta jäsenistöltä tavatessamme erilaisissa tilaisuuksissa. On tärkeää tietää, miten meillä menee sekä positiivisessa että negatiivisessa mielessä. Toivon yhä suurempaa kiinnostusta ja osallistumista yhdistyksen toimintaan. Parhaiten palaute menee tavoittaa vastaanottajansa esimerkiksi sähköpostilla.

pj@nuoretlakimiehet.fi

TALoudenHOITAJA OLLI KÄRKKÄINEN

1) 29 vuotta, valmistunut Helsingin yliopistosta 2003.

2) Työnantajana toimii Asianajotoimisto Auhto Laitinen Pöytäniemi Oy, innostuksen alalle sain opiskelijana Asianajotoimisto Pello & Tiivola Ky:ssä.

3) Vähäisen työltä ja järjestötoiminnalta jäävän vapaa-aikani käytän vaihtelevan sisältöisen laatuajan viettämiseen.

4) Opiskelijajärjestöissä toimimalla tuli siirrettyä valmistumista vähän turhankin paljon, näin jälkikäteen katsoen. NuLan hallituksessa olen kolmatta vuotta.

5) Järjestötoiminta nyt vain on niin antoisaa, ettei siitä pääse millään eroon, vaikka välillä tulee kyllä mieleen vaihtoehtoisiaakin ajankäyttötapoja (esim. tilinpäätöksen laatiminen vs. saunailta). Hallituksen tulee pystyä muokkaamaan yhdistyksen toiminta mahdollisimman hyvin jäsenistön etua palvelevaksi ja sitä kiinnostavaksi. Jälkimmäisen tehtävän toteuttamisessa toivoisin aloitteita jäsenistöltä.

6) Onnistuneen tapahtuman järjestämisen jälkeen tulee aina hyvä

fiilis. On ollut myös hienoa olla mukana uudistamassa jäsenlehteä ja saada siitä positiivista palautetta.

7) Taloudenhoitajalla ei ole varaa kommelluksiin... Hauskuutta voin kommentoida sen verran, että työhuoneeni nurkasta minulle virtuillee ilmeisesti jostain tilitoimistosta tullut paperikassi, jonka tekstin mukaan kirjapito on hauskaa. Ei muuten ole.

8) Ks. kohta 5. On hienoa ja tärkeää, että nuorilla lakimiehillä on oma järjestönsä mm. edunvalvontaa ja vapaa-ajan toimintaa varten. Toivoisinkin (niin kuin kaikissa järjestöissä aina toivotaan) jäsenistön ottavan aktiivisemmin osaa yhdistyksen toimintaan.

talous@nuoretlakimiehet.fi

YRITYSVASTAAVA MATTI HIETANEN

1) 29 vuotta, hallituksessa vuodesta 2005. Olen valmistunut OTK:ksi Lapin yliopistosta vuonna 2001 ja KTM:ksi Oulun yliopistosta vuonna 2002.

2) Työskentelen ylitarkastajana opetusministeriön hallintoyksikössä ja lisäksi sivutoimisena esittelijänä Kuluttajavalituslautakunnassa. Aiemmin olen työskennellyt maa- ja metsätalousministeriössä ja Evli Pankki Oyj:ssä sekä auskultoinut Oulun käräjäoikeudessa.

3) Kuntokickboxing ja muu urheilu sekä tietenkin baarittaminen.

4) Nolla.

5) Olen mukana Nuorissa Lakimiehistä ja sen hallituksessa, koska sitä kautta tutustuu uusiin ihmisiin ja saa mukavasti vastapainoa työlle. Hallituksen tärkeimpänä tehtävänä pidän jäsenistöä kiinnostavan toiminnan ideointia ja järjestämistä.

6) Viime vuotinen kevätpurjehdus taitaa olla ykköspaikalla.

7) Ziisus mikä kysymys...kukana nämä kysymykset on keksinyt...

8) Kannattaa osallistua aktiivisesti Nuorten Lakimiesten tapahtumiin ja antaa palautetta toiminnasta.

TIEDOTUSVASTAAVA ANNUKKA NURMI

1) 29 vuotta, valmistunut Helsingin yliopiston oikeustieteellisestä tiedekunnasta 1999.

2) Maa- ja metsätalousministeriössä vuodesta 2000, välissä vuoden EU-hommissa Brysselissä ja Luxemburgissa.

3) Aerobic, latina ja moottori-pyörän purkaminen.

4) Nulan hallituksessa vuodesta 2001, lisäksi erinäisiä Suomen Lakimiesliiton luottamustehtäviä, tällä hetkellä oikeuspoliittisen valiokunnan jäsen.

5) Yhdistystoiminta näyttää vie-neen mennessään, koska yhä riittää intoa jatkaa hallituksessa. Tärkeintä on mielestäni tarjota jäsenistölle monipuolista ja mielekästä toimintaa jäsenmaksun vastikkeeksi, eli sekä asiatilaisuuksia että sosiaalista toi-

mintaa. Jos sinulla on jokin Nulan toimintaa koskeva idea, kerro siitä meille! Esimerkiksi nettisivujemme kautta saat äänesi helposti kuuluviin.

6) Hyviä muistoja on lukuisia, parhaita varmaankin ne tilanteet, kun olemme kyenneet kehittämään jotain sellaista uutta yhdistyksen toimintaan, mistä olemme saaneet runsaasti positiivista palautetta jäsenistöltä. Viime aikoina tällaisia ovat olleet esimerkiksi Nuuskion koko perheen syysretki ja jäsenlehden uudistus.

7) Eihän yhdistystoiminnassa mitään hauskaa ole, pitkiä tylsiä kokouksia ja rankkaa työtä yhteisen hyvän eteen ;)

8) Anna hallitukselle palautetta nettisivujemme kautta! Kaikki kehitysehdotukset otetaan ilolla vastaan!

tiedotus@nuoretlakimiehet.fi

EXCUVASTAAVA ANDERS WIKMAN

1) Ikää tuli alkuvuodesta tasan 30 vuotta. Hallituksessa vastaan ex-cuista ja muusta asiapitoisesta ohjelmasta yhdessä Jennan kanssa. Opinnot Helsingin yliopistossa sain päätökseen loppuvuodesta 2004.

2) Valmistumisen jälkeen työskentelin lakimiehenä nosturien ja nostimien ihmeellisessä maailmassa KCI Konecranes Oyj:n palveluksessa ennen kuin siirryin viime syksynä Castrén & Snellmanin palvelukseen.

3) Harrastukset ovat pääasiassa liikuntapainotteisia kuten biljardi ja PS2. Myös Töölögym ja lenkkeilyreitit Seurasaaren suunnalla ovat tulleet tutuiksi vuosien varrella.

4) Aikaisempaa kokemusta järjestötoiminnasta on kertynyt erilaisissa tehtävissä Pykälä ry:n parissa (mm. hallituksen jäsen 1999).

5) Yhdistyksellä on tärkeä tehtävä nuorten lakimiesten (erityisesti vastavalmistuneiden) etujen valvomisessa ja toiminta hallituksessa on mielestäni luonnollinen jatke aikaisemmalle toiminnalle opiskelijajärjestön parissa.

6) Minulla on sen verran vähän kokemusta Nulan toiminnasta, että vaikea sanoa, mikä on parhain muisto.

7) ks. edellinen vastaus.

8) Kaikki mukaan!

excute@nuoretlakimiehet.fi

TAPAHTUMAVASTAAVA JUSSI LAURIKAINEN

1) 35 vuotta, valmistunut Helsingistä 1998

2) Lakiasiaintoimisto Pesonen Oy 1997-2005, Asianajotoimisto Sorsa Oy 2006 ->

3) Lapsen-, näädän- ja pupunhoito sekä satunnainen nukkuminen.

4) Pykälä ry:n yleisvastaava 1995, NuLa:n hallituksen jäsen 1999 ->

5) Mukaan lähdin koska NuLa:ssa on kivaa, mukavaa ja ennenkaikkea hauskaa. NuLa:n asioita en voi laittaa tärkeysjärjestykseen, sillä kaikki alueet ovat tärkeitä.

6) Taitavat olla Kevätpurjehdukset ja Tahkon hiihtoreissut.

7) Minulle ei ole sattunut kummelluksia NuLa:ssa. Se on niin VÄÄRIN!!!

**8) Kokeilen käänteispsykologiaa ja sanon:
Älkää missään nimessä tulko mukaan toimintaan!
Pysykää kaukana!
Kun kuulette NuLa:n nimen mainittavan: JUOSKAA!
Hajaantukaa, täällä ei ole mitään nähtävää!**

Nuoret lakimiehet hakivat oppia thai-illallisen tekoon Marttojen kurssilta

Jenna Villanen

Maaliskuisena iltana Nuoret Lakimiehet perehtyivät Uudenmaan Marttojen opetuskeittiössä thai-ruokien valmistukseen. Muutaman tunnin uurastuksen tuloksena oli kelpo illallinen thai-olueineen sekä nippu hyviä ruuanlaittovinkkejä ja -reseptejä.

Kurssin meille veti Uudenmaan Martat ry:ssä kotitalousneuvojana toimiva Mikko Kuivalainen. Mikko kertoi, että Uudenmaan Martat on yksi 16 Suomen marttapiiriliitosta, jonka jäseniä ovat paikalliset marttayhdistykset ja -kerhot. Jäseniä, Marttoja ja Martteja, yhdistyksellä on yli 5000.

Marttojen järjestämät ruuanlaittokurssit ovat nykyään erittäin suosittuja. Mikko Kuivalaisen mukaan

osanottomäärissä näkyy selkeästi yleisen kiinnostuksen kasvu sekä ruuanlaittoa että yleensä arjenhallintaa kohtaan. Martat tarjoavat sekä kaikille avoimia kursseja että tilauksesta ryhmille järjestettäviä kursseja eri teemoilla. Esimerkkeinä tällä hetkellä suosituista aihepiireistä Mikko mainitsee kurssin ”Mannerheimin kanssa” vorschmackeineen sekä suihin tekoon perehdyttävät ruokakurssit.

Myös meille järjestetty kurssi oli suosittu jäsenistön keskuudessa. Marttojen Helsingin keskustassa sijaitsevaan opetuskeittiöön mahtuva enimmäismäärä, 12 henkeä, tuli nopeasti täyteen.

PENNINVENYTYSTÄ JA SUJUVAA ARJENHALLINTAA

Aluksi Mikko Kuivalainen kertoi thairuuan valmistukseen liittyvistä perusasioista ja esitteli illan aikana

valmistettavan menun raaka-aineet. Hän kertoi, että ruokien valmistukseen tarvittavia aineksia on esimerkiksi Helsingin marketeissa nykyään jo hyvin tarjolla. Alkuinvestoinnit kala- ja osterikastikkeineen sekä kataraputahnoineen maksavat jonkin verran. Kun perusraaka-aineet on hankittu, on ruuanlaitto jatkossa kuitenkin hyvin kohtuuhintaista. Marttojen filosofiaan kuuluukin yhtenä keskeisenä tekijänä ”pennin venyttäminen”. Siten lähtökohtana ruuanlaitossa on, että kaikki ruokalajit on mahdollista valmistaa myös kotikeittiössä ja käytettävät raaka-aineet ovat edullisia.

THAI – RESEPTIEN NIKSEJÄ

Kurssin osanottajat jaettiin pienryhmiin, joista kukin valmistivat yhden tai kaksi ruokalajia, joista rakentui täysi illallismenu. Thairuualle on ominaista, että kaikki ruokalajit tuodaan pöytään nautittaviksi samanaikaisesti. Kurssillamme valmistettiin ”kai tom kah” – keittoa, kevätkääryleitä, kasviksia osterikastikkeessa, chilihärkää ja munanuudeleita, tulisia kalapyöryköitä, tulista porkkana-salaattia, paistettua riisiä ja jälkiruoksi kookosriisiä ja mangokastiketta.

Ruokalajit olivat opettajan hyvässä opastuksessa melko helppoja valmistaa. Osanottokeittiöön perinteisesti kuuluvien ruoka-aineiden käyttö kotikeittiössä oli vierasta suurimmalle osalle osanottajista ja saimmekin hyviä vinkkejä esimerkiksi liitteen filotaikinan ja sitrusruohon käyttöön. Vinkkinä paljastettakoon, että sitrusruoho tulee leikata paloiksi ja murskata, jotta siitä irtoaisi toivottua makua.

RUUANLAITTO RENTOUTTAVANA HARRASTUKSENA

Kurssin osanottajat pitivät kurssia hyvin onnistuneena ja rentouttavana tapana viettää iltaa. Moni kertoi matkailleensa Thaimaassa ja innostuneensa sitä kautta paikallisesta keittiöstä. Useimmille ruuanlaitto on lisäksi hyvä tapa rentoutua kiireisen aherruksen keskellä ja viettää aikaa perheen ja ystävien kanssa.

Kokemuksemme perusteella Marttojen kursseja voi lämpimästi suositella. Lisätietoja kursseista saa esimerkeiksi sivuilta www.uudenmaanmartat.fi □

excut@nuoretlakimiehet.fi

Kevätkääryleet (25 kpl)

- 1 pkt filotaikinaa
- 1 punainen paprika
- 5 kevätsipulia tai 1 purjo
- 75 g sokeriherneen palkoja
- 100 g siitakesieniä
- 250 g pieniä kuorittuja katkarapuja
- 1 rkl seesamöljyä
- 1 tl punaista Thai – currytahnaa
- 50 g pavunituja
- 2 tl kalakastiketta

Lisänä: thaimaalaista hapanimeläkastiketta tai makeaa chilikastiketta

Suikaloi paprika, kevätsipuli ja sokeriherneet. Viipaloi sienet. Kuumenna öljy paistinpannussa ja kypsennä siinä vihanneksia 2 minuuttia. Lisää currytahna ja sekoita hetki. Lisää idut ja kalakastike. Kuumenna sekoitellen, kunnes ylimääräinen neste on haihtunut. Jätä jäähtymään.

Sekoita pienityt katkaravut jäähtyneiden vihannesten joukkoon. Leikkaa sulaneet filolevyt poikittain kahdeksi liuskaksi (n.13x35cm). Pane lusikallinen täytettä taikinalevyjen päähän. Taita levyn reunat senttimetrin leveydeltä ja rullaa kääroiksi.

Aseta käärot leivinpaperille pellille liitoskohta pohjaa vasten. Sipaise pinnalle öljyä ja sirota seesaminsiemeniä. Paista 200 – asteisessa uunissa noin 20 minuuttia eli kunnes käärot ovat kauniin ruskeita. Dippaa kevätkääryleitä hapanimeläkastikkeessa.

Khao pad – paistettu riisi

- ½ dl öljyä
- 2 kevyesti vatkattua munaa
- 2 sipulia silputtuna
- 2 rkl katkaraputahnaa tai kalakastiketta
- 5,5 dl jasmiiniriisiä
- 500 g pieniä kuorittuja katkarapuja
- 100 g herneitä
- 2-4 rklosterikastiketta
- 1 pienipurjo tai 2 kevätsipulia
- 1 ruukku thai-basilikaa

Huuhdo riisi huolellisesti kylmällä vedellä. Keitä riisi runsaassa vedessä noin 10 min. ja huuho kypsä riisi uudelleen kylmällä vedellä.

Lämmitä paistinpannalla tilkka öljyä ja paista munat kullankeltaiseksi ohueksi ”pannukakuksi”. Siirrä munakas lautaselle ja leikkaa ohuiksi tulitikun mittaisiksi suikaleiksi.

Lämmitä loput öljystä wokissa ja paista siinä sipuleita ja valkosipulitahnaa muutaman minuutin ajan. Sekoittele joukkoon katkaraputahna. Lisää keitetty riisi vähitellen kuumaan öljyseokseen, anna paistua hetken. Lisää sitten katkaravut sekä herneet ja kuumenna sekoitellen.

Mausta riisi osterikastikkeella ja basilikalla. Koristele munakassuikaleilla ja basilikan lehdillä.

YHTEISTYÖSSÄ
YKSITYISALOJEN LAKIMIEHET RY,
NUORET LAKIMIEHET RY JA
ASIANAJOTOIMISTO CASTRÉN & SNELLMAN OY

TEKIJÄNOIKEUSSEMINAARI

Torstaina 4.5.2006 klo 17.00 alkaen,
Castrén & Snellman Oy, Erottajankatu 5 A, 3. krs.

Tekijänoikeuslain uudistus herätti valmisteluvaiheessa runsaasti keskustelua. Tule tekijänoikeusseminariin kuulemaan mielenkiintoiset esitykset uudistuksen vaikutuksista oikeudenhaltijoiden ja oikeuksien käyttäjien asemaan.

Ohjelma:

- Tekijänoikeudet käytännön näkökulmasta
 - o Tekijänoikeuksien merkitys Yleisradion toiminnassa, *TJ Mikael Jungner, Yleisradio*
 - o Uudistukset oikeudenhaltijan näkökulmasta ja oikeuksien käyttäjän näkökulmasta, *Lakiasiain päällikkö Kirsi-Marja Okkonen, Yleisradio*
- Tekijänoikeuslain muutokset
 - o Mistä keskusteltiin valmisteluvaiheessa ja miksi, *Lakimies Rita Aalto ja Lakimies Anders Forss, Castrén & Snellman*
- Tekijänoikeuslain vaikutus musiikin käyttäjille ja kotimaisille tekijöille
 - o Ajaako laki todella kotimaisen musiikin käyttäjien ja teosten luojien etua, kriittinen puheenvuoro, *TJ Erkki Puumalainen, Poptori Oy*
- Yhteenvedo, keskustelua

Ilmoittautumiset viimeistään keskiviikkona 26.4.2006 sähköpostitse excute@nuoretlakimiehet.fi. Tämänkin jälkeen paikkoja voi kysellä samasta osoitteesta. Nuoret Lakimiehet ry:n jäsenille on varattu 25 paikkaa seminaarista.

Tilaisuus on maksuton.

Viskinmaisteluilta

Lahdessa 9.6.2006

Koe Islayn saaren täyteläiset skottiviskit huippuasiantuntijan opastuksella!

Nuoret Lakimiehet järjestää yhteistyössä Teerenpeli Yhtiöiden kanssa viskinmaisteluillan Ravintola Taivaanrannassa (Rautatienkatu 13) Lahdessa perjantaina 9.6. klo 18:30 alkaen. Panimo & Tislaamoon ja Skotlannin Islayn saaren viskien saloihin meidät tutustuttaa Teerenpelin huippuasiantuntija Aki Railanmaa. Hänen opinahjonsa on ollut Edinburghissa sijaitseva, alallaan erittäin arvostettu Heriot-Watt Universityn International Centre of Brewing and Distilling. Mikäli laadukkaat skottiviskit ja viskinvalmistuksen salat vähääkään kiinnostavat, tätä tilaisuutta ei kannata ohittaa!

Pääkaupunkiseudulta tulevien matkajärjestelyihin liittyvät yksityiskohdat ja kellonajat vahvistetaan tapahtumaan ilmoittautuneille myöhemmin erikseen.

Illan ohjelma ja tarjonta:

Illan isäntä, alustaja ja maistelun vetäjä:

Bachelor of Science (BSc) in Brewing and Distilling with Honours *Aki Railanmaa*

18:30 TUTUSTUMISKIERROS PANIMO & TISLAAMO TEERENPELIIN

Maistiaisia: Talon oluita, siidereitä, Teerenpeli Single Malt -viskiä

19:15 ILLALLINEN RAVINTOLA TAIVAANRANNAN KELLARIKABINETISSA

Viskimestarin härkää (ja talon olutta)

20:15 VISKINMAISTELU

“Islayn saaren viskit – savun ja tervan harmoniaa” Aki Railanmaa alustaa otsikon aiheesta, jonka jälkeen maistelemme neljää (4x4cl) Islayn saaren viskiä etsien niistä erilaisia aromeja ja makuelämyksiä.

21:15 VAPAATA SEURUSTELUA (ja talon olutta)

Illan ohjelma ja tarjoilu maksavat Nuoret Lakimiehet ry:n jäsenille vain 40 euroa ja muille osallistujille 55 euroa. Ilmoittautua voi maksamalla osallistumismaksun Nuoret Lakimiehet ry:n tilille Nordea 200118-156765 (merkitse viestikenttään nimesi) sekä lähettämällä viesti osoitteeseen talous@nuoretlakimiehet.fi viimeistään 31.5.2006. Lisätietoja tilaisuudesta antaa Mikko Salo, puh. 040-3424735.

Pentti Sydänmaanlakka: Nuoren ammattilaisen kannattaa kiinnittää huomiota itsensä johtamiseen

Teksti: Mikko Salo
Kuvat: Antti Mannermaa

Pentti Sydänmaanlakka on yksi maamme tämän hetken luetuimpia bisneskirjailijoita ja erittäin suosittu kouluttaja ja luennoitsija. Hänen teoksensa *Älykäs organisaatio* ja *Älykäs johtajuus* ovat olleet viime vuosina alansa suurimpia bestsellereitä. Miehen seuraava kirja, *Älykäs itsensä johtaminen*, ilmestyy huhtikuun lopussa.

Filosofian tohtori Sydänmaanlakan ajattelu kumpuaa hänen omista käytännön

kokemuksistaan sekä vuosien tutkimustyöstä. Hän on toiminut henkilöstöjohtamisen ammattilaisena yli 20 vuotta ja on nykyään oman yrityksensä Pertec Consulting Oy:n toimitusjohtaja. Aiemmin Sydänmaanlakka on työskennellyt Nokia Networksilla henkilöstöjohtajana ja johtajana muun muassa Koneella, Siemensillä ja Nixdorfilla. *Nuoret Lakimiehet* kävi keskustelemassa Sydänmaanlakan kanssa ajanhallinnasta ja uuden kirjan sisältämistä ajatuksista.

AJANHALLINNASTA ITSENSÄ JOHTAMISEEN

”Kirjojani voi oikeastaan ajatella trilogiana, jonka viimeinen osa *Älykäs itsensä johtaminen* on. Ensimmäisen kerran järjestin itsensä johtamisen kurssin ollessani Koneella töissä 1990-luvun alussa ja kirjoisani esittämäni ajattelu on oikeastaan lähtöisin nimenomaan itsensä johtamisesta. Tuntuu kuitenkin helpommalta aloittaa kirjoittaminen ylätasolta eli organisaatiosta. Itsensä johtaminen on loppujen lopuksi se kaikkein haasteellisimmin johtamisen laji.”

Sydänmaanlakka näkee ajanhallinnan itsensä johtamisen taustalla ja osana sitä. ”Historiallisesti ajanhallinta on käsitteenä lähtenyt liikkeelle siitä, että alettiin

listata tehtäviä ja ottaa käyttöön kalentereita. Kun tultiin 1980-luvulle, markkinoille alkoi tulla erilaisia ajanhallintaohjelmia, kuten Time Manager. Kysehän ajanhallinnassa on ennen kaikkea asioiden priorisoinnista ja oleelliseen keskittymisestä.”

Sydänmaanlakan mukaan ajanhallinnasta siirryttiin laajempaan itsensä johtamisen käsitteeseen 1990-luvun ensimmäisellä puoliskolla. ”Haluttiin ottaa kokonaisvaltaisempi näkökulma ja alettiin puhua itsensä johtamisesta, jossa on mukana paljon muutakin kuin vain ajanhallinta. Itseään pitää johtaa sekä työssä että kotona.”

Teoksessaan *Älykäs johtajuus* Sydänmaanlakka lanseerasi *Johtajuuden osaamispuun*, jossa ajanhallinta on osa johtajan ns. tehokkuusosaamista. Hän määrittää ajanhallinnan teoksessaan näin: ”Ajanhallinta kuvaa kykyä organisoida ja käyttää tehokkaasti aikaansa asettamiensa tavoitteiden saavuttamiseksi. Se on tehtävien priorisointia.”

Uudessa teoksessaan Sydänmaanlakka esittelee *Elämän osaamispuun*, jossa ajanhallinnalla on oma osansa. ”Meillä kaikilla on elämässämme erilaisia rooleja, joita meidän pitää hallita. Meillä on eri roolit työssä, vanhempina, puolisoina, harrastuksissa jne. Ajanhallinta osana itsensä johtamista liittyy oleellisesti siihen, kuinka pystymme nauttimaan näistä rooleista stressaantumatta. Ajanhallinnan voikin käsittää osaksi työnhallintaa, joka on osa uranhallintaa, joka on osa elämänhallintaa. Olennaista on elämänhallinta, uranhallinta on vain osa sitä eikä päinvastoin.”

“Olennaista on elämänhallinta, uranhallinta on vain osa sitä eikä päinvastoin.”

NUORET LAKIMIEHET JA ITSENSÄ JOHTAMISEN TÄRKEYS

Nuoret juristit elävät elämäänsä usein kodin ja työn välisissä ristipaineissa. He työskentelevät usein asiantuntijaorganisaatioissa, joissa työntekijöiden henkisen ja fyysisen hyvinvoinnin merkitys korostuu työsuoritusten onnistumisessa. Sydänmaanlakka onkin sitä mieltä, että tämänkaltaisissa organisaatioissa työnantajien tulisi erityisesti panostaa sellaisen työympäristön luomiseen, jossa yksityis- ja työelämän tasapainoinen hallinta olisi mahdollista.

”Kaikille meille tulee joskus eteen valintatilanteita, joissa eri vaakakupeissa painavat esimerkiksi yksityis- ja työelämä. Tärkeätä onkin mielestäni se, että valinnat tehdään tietoisena siitä, mitä niistä voi seurata. Tähän liittyen vedin Nokialla 1990-luvulla hyvinvointiprojektia, jonka teemoina olivat tehokkuus, uudistuminen ja hyvinvointi. Nokialla oli noihin aikoihin monta tarinaa ihmisistä, jotka olivat vaikkapa 25-vuotiaina diplomi-insinööreinä tulleet firmaan töihin ja saivat nopeasti kasvavassa kansainvälisessä yhtiössä erittäin mielenkiintoisia työtehtäviä, jotka imaisivat mukaansa. Heillä meni niin lujaa, että elämään ei mahtunut työn lisäksi mitään muuta. Monille kävi niin, että neljäkymppiä tuli mittariin eikä siihen mennessä ollut ollut aikaa vakavasti ajatella sellaisia asioita kuten vakituista parisuhdetta tai perhettä. Silloin nämä ihmiset alkoivat miettiä, mitä ovatkaan elämässään saaneet aikaan työn

lisäksi. Monet tunsivat itsensä tavaltaan petetyiksi, vaikka olivat itse valintansa tehneet.”

Nuorten lakimiesten, kuten muidenkin korkeasti koulutettujen ammattilaisten, pitäisikin Sydänmaanlakan mielestä aina välillä pysähtyä pohdiskelemaan itsensä kanssa sitä, mitä elämältään haluaa ja ovatko elämän eri osa-alueet tasapainossa.

”Monesti nuorena halutaan kaikki heti, tässä ja nyt, vaikka työura kestää 40 vuotta. Vaarallisin ajanjakso loppuun palamisen kannalta on 30 ja 40 ikävuoden välissä. Silloin pitäisi rakentaa parisuhdetta, perhettä, uraa, kaikkia yhtä aikaa. Suhteellisuuden tajun pitää olla mukana koko ajan ja itselleen ei pidä asettaa epärealistisia odotuksia.”

Sydänmaanlakan mukaan nuorelle ihmiselle ovat itsensä johtamisessa ja kehittämisessä erityisen tärkeitä oman keskeneräisyyden tiedostaminen ja ihmettelemisen taidon säilyttäminen. ”Kolmekymppiset sortuvat monesti ottamaan besserwisserin roolin, kun menestystä tulee. Ongel-

mana on se, että oppiminen loppuu, jos luulee osaavansa kaiken.”

OY MINÄ AB

Sydänmaanlakka kiteyttää ajattelunsa itsensä johtamisesta *Oy Minä Ab*:hen – jokaisen omaan yhtiöön, jonka toimitusjohtajana toimii jokainen itse.

”Yleensä ne, joita koulutan, ovat yritysten johtohenkilöitä, vaikka olen itse sitä mieltä, että itsensäjohtamiskoulutusta tulisi antaa johdon lisäksi kaikille muillekin työntekijöille. Porukan on yleensä aika helppo ymmärtää *Oy Minä Ab* -konsepti, joka jakautuu viiteen eri osastoon – keho, mieli, tunteet, arvot, työ. Jokaista osastoa täytyy pystyä johtamaan, jotta kokonaisuus toimii. Kyse on helikopterinäkökulman ottamisesta omaan elämäänsä ja toimintaansa.”

Sydänmaanlakka kehottaa ajattelemaan *Oy Minä Ab*:ta myös eräänlaisena elämän pöytänä, jolla on viisi tukijalkaa. ”Jos yhteen jalkaan, vaikkapa työhön, panostaa liikaa suhteessa muihin ja sitten se meneekin alta, voivat seuraukset olla kohtalokkaat. Tasapaino pitäisi säilyttää, ja *Oy Minä Ab* auttaa siinä. Mielestäni itsensä johtamisessa etsitään loppujen lopuksi vastauksia kolmeen kysymykseen, joita voi tämän ajatustavan avulla lähestyä. Kysymykset ovat: Kuka olen? Mitä haluan? ja Minne olen menossa? Asiat ovat aika hyvin, jos näitä pohtii riittävän usein ja osaa joskus jopa vastata niihin.” □

Huippu-urheilun metodit ja oikeustiede – taitoluistelija ja OTK Elise Luovula

Suvi Hirvonen
Kuvat Pertti Ahonen

Tapaan Elise Luovulan tammi-kuisena perjantaina, joka sattuu vielä olemaan 13. päivä. Elisellä on takanaan rankka työviikko Helsingin kihlakunnan syyttäjänvirastossa, josta Elise kiireisen työtilanteen vuoksi pääsee haastatteluun kolme tuntia virka-ajan päättymisen jälkeen. Tästä huolimatta Elise onnistuu saapumaan paikalle hyvätuulisenä ja hymyilevänä, moitteettoman siistiin jakkupukuun sonnustautuneena.

Elise toteutti tavoitteensa valmistua oikeustieteen kandidaatiksi Helsingin yliopistosta joulukuun juhlapubliikissa 2005. Tämä edellytti 59,5 opintoviikon suorittamista neljän kuukauden palkattoman opintovapaan aikana virkasuhteesta syyslukukauden aikana. Juhlapubliikissa nähtiinkin tyylikäs ja onnellinen vasta valmistunut nuori lakimies. Oikeustieteen kandidaatin tutkinnon lisäksi Elise on myös suorittanut Markkinointi-instituutin Myyntisihteerin tutkinnon heti ylioppilaskirjoitusten jälkeen.

TAUSTA HUIPPU-URHEILIJANA

Vaatimaton Elise ei mielellään puhuisi mitään huippu-urheilu-urastaan, eikä hän yleensä kerro tästä taustastaan edes hyvälle uusille ystävilleen. Kuitenkin Elisen saavutukset taitoluistelun parissa ovat hämmästyttävät. Elise on pienen ikänsä ponnistellut hyppyjä taitoluistelun parissa. Elise on ensimmäinen suomalainen naispuolinen taitoluistelija, joka on suorittanut kansainväli-

sillä areenoilla kaksi erilaista kolmoishyppyä, jo yksitoistavuotiaana, ja voittanut Pohjoismaiden juniormestaruuden 12-vuotiaana. Hänet on palkittu taitoluistelijoiden suuresti arvostamalla Bertel Nikkasan hopeisella lautasella Suomen parhaana hyppääjänä sekä Suomen parhaana taitoluistelijana useana vuonna peräkkäin.

Elise on edustanut Suomea kaksi kertaa junioreiden maailmanmestaruuskisoissa, saavutuksena 10. sija 14-vuotiaana. Samana kilpailukauteksi hän edusti Suomea senioritasolla yhdessä **Kristiina Wegeliuksen** kanssa Helsingin maailmanmestaruuskisoissa 1983. Elise oli Suomen edustaja neljissä peräkkäisissä senioritason EM- ja MM-kisoissa. Hän

menestyi näissä kansainvälisissä kilpailuissa erinomaisesti, parhaana sijoituksena Japanin MM-kisoissa 1985 15. sija 17-vuotiaana. Elise on saanut kahtena olympiadina (yksi olympiadi on neljä vuotta) eli lähes kahdeksan vuoden ajan olympiavalmennusstipendin eli arvostetuimman stipendin mitä huippu-urheilija voi saada.

Elisen huippu-urheilu-uraan sisältyy luonnollisesti myös Suomen mestaruus, sekä useita harjoituskauksia Yhdysvalloissa maailman huippuvalmentajien ohjauksessa. Elisen harjoituspäiväkirjojen mukaan hän treenasi viikoittain lähes 50 tuntia sekä jäällä että henkisesti ja fyysisesti erittäin vaativassa oheisharjoittelussa, johon sisältyi mm. balettia, aerobicia, jazz-tanssia, lenkkeilyä, kuntosalia, uintia ja stretchingiä.

Koulunkäyntikin piti hoitaa. Elise suoritti yläasteen yhdeksännen luokan kahdessa kuukaudessa aamusta iltaan tenttejä suorittaen. Huippu-urheilu-uran ohessa Elise hoiti ylioppilastutkinnon Mäkelänrinteen urheilulukiossa ja sai mallikkaasta urakastaan Sisukkaan ylioppilaan stipendin – ensimmäisenä lukion historiassa.

neljän vuoden valmennusprojektin PiTa-91 ikäluokan kanssa, toimien myös joukkueen vastuuvallmentajana. Kokemusta valmentajana jääkiekon parissa Eliselle on kertynyt seitsemän vuoden ajalta. Ennen oikeustieteen opintoja, heti avioeronsa jälkeen, Elise toimi päätoimisena taitoluisteluvallmentajana. Eräs Elisen valmentettava voitti Suomen mestaruuden naisten senioritason taitoluistelussa.

täytymään kaikista normaaleista ikäistensä vapaa-ajan riennoista. Kilpaurheilijasta Elise siirtyi suoraan vastuuntuntoiseksi yksinhuoltajaäidiksi lapsen ollessa alle vuoden ikäinen. Iästään huolimatta Elisestä tuntui vapauttavalta päästä hieman osallistumaan opiskelijaelämään, ja hän muisteleekin lämmöllä opiskelijarientoja ja niissä solmimiaan ja edelleen ylläpitämiään ystävyys-suhteita.

”Kyky saavuttaa ilmiömäisiä suorituksia perustuu rohkeuteen hypätä haasteisiin, joita kukaan ei usko mahdolliseksi.”

PERHE JA URA

Huippu-urheilijana Elisen täytyi miettiä tarkoin, valitseeko hän uran vai perheen. Urasuunnittelussaan hän päätti ensin hankkia perheen ja vasta sitten tutkinnon. Nyt Elise hiukan hymyillen toteaa, että aina suunnitelmat eivät onnistu – pilke silmäkulmassaan hän naurahtaa, ettei kylläkään suunnitellut päätyvänsä yksinhuoltajaäidiksi, mutta avio- liiton päättymisestä huolimatta hän piti yksin huolta lapsestaan ja samalla

Yksinhuoltajana lapsenhoidon, opiskelun, valmentamisen ja vapaa-ajan yhteensovittaminen oli melkoista tasapainoilemistä. Valmennustöitä oli tehtävä, jotta taloudellisesti pystyi toteuttamaan monta vuotta kestävästä opiskelusta. Vapaa-ajasta oli maksettava lapselle hoitaja ja joskus tenttiin osallistuminen siirtyi lapsen sairastumisen johdosta. Joskus oli tilanteita, rankkoja hetkiä, päiviä, viikkoja ja kuukausia, joista Elise kertoi selvinneensä laittamalla silmät kiinni ja haaveilevansa päivästä, jolloin

Tällä hetkellä Elise toimii Pitäjänmäen Tarmo ry:n (PiTa ry) kiekkokoulun rehtorina. Hän on konsultoinut useissa jääkiekkoseuroissa luistelutekniikkaa ja vetänyt itsenäisesti valmennuskoulutustilaisuuksia sekä jäällä että luennoilla eri jääkiekkoseurojen valmentajille. Oikeustieteelliseen pyrkimiseen ja tiedekunnassa opiskelujensa ohella Elise toteutti

lähti tarmokkaasti toteuttamaan lapsuudenunelmaansa tulla lakinaiseksi. Kilpa-urheilu-uran ja perheen perustamisen johdosta Elise pääsi aloittamaan oikeustieteen opinnot hieman yli kolmekymppisenä, hänen lapsensa ollessa tällöin pieni koululainen.

Kurinalaisena kilpaurheilijana Elise oli nuorempana joutunut kiel-

kävelee oikeussaliin määrätietoisena, juttuunsa hyvin valmistautuneena tyylikkään itsevarmana sanavalmiina juristina tietäen selviytyvänsä koitoksesta voittajana, sillä mikään ei voisi enää muuttua rankemmaksi, kuin mitä elämän realiteetit yksinhuoltaja-opiskelijana ja juuri sillä elämän hetkellä olivat. Tämä kilpaurheilu-uralta tutuksi tullut metodi – vi-

sualisointi – auttoi tsemppaamaan haastavien hetkien ylitse ja saavuttamaan päämäärän, ylemmän oikeustieteellisen loppututkimuksen.

ELISEN VIISI ASKELTA MENESTYKSEEN

Nyt, tavoitteen saavuttamisen jälkeen uuden uran edessä Elise pohtii, toimivatko hänen tähän asti menestyksekkäästi soveltamansa huippu-urheilun metodit edelleenkin.

Kysyn Eliseltä, voisiko hän omin sanoin tiivistää esimerkiksi viideksi kohdaksi aiemmin soveltamansa huippu-urheilumetodit. Elise miettii hetken ja toteaa, että kaikkein vaikein, itse asiassa meille kaikille, on se viimeinen askel, askel viisi – eli ennen kuin asettaa askelen yksi eli uuden päämäärän, pitää ensin tunnustella, millaisella jalustalla palkintokorokkeella seisoo, ennen kuin lähtee ponnistamaan uuteen kolmois-
hyppyyn. Tämä on eräs Elisen metodin avainkohta – aina on oltava olemassa viimeinen ennen ensimmäistä, jokin lähtötaso ennen tavoitteen

asettamista. Esimerkkinä edellä se-
lostamastaan Elise valaisee asiaa seuraavasti: Olenko nyt heti valmis asettamaan seuraavan haaveeni, unelmani, täytyykö sitä edes juuri nyt miettiä, olenko vielä valmis aloittamaan uuden tavoitteen kanssa askeleesta yksi. Elämä on tänään, tässä ja nyt, ei pelkästään huomisen haaveissa. Saavutuksista on osattava myös nauttia ja sallia itselleen tilaa tunnustella mistä voisi seuraavaksi haaveilla.

ELISEN VIISI ASKELTA – METODI PÄHKINÄNKUORESSA

1) Aseta tavoite haaveesi, toiveesi, unelmasi mukaan. Älä mieli realiteetteja. Jos ei ole unelmaa, ei ole spiritiä. Visualisoi unelmasi, näe itsesi voittajana – tämä on kantava voima läpi kaikkien askelten.

2) Tee suunnitelma. Tutki, löytyykö realiteetteja. Tässä realiteetti ei merkitse sitä, onko unelman toteuttaminen realistista sinulle itsellesi, vaan onko aikataulun puitteissa mahdollista tehdä se, mistä unelmoit.

(Esim. jos sinun on suoritettava 10 tenttiä kuukauden aikana, ota selvää, onko ko. kuukauden aikana tarjolla tenttipäiviä haluamillesi tenteille.)

3) Pysy suunnitelmassa ja hanki henkinen tuki. Tiedosta, kuka on kannustajasi ja kuka syö energiaasi. Yksi hyvä kannustaja on parempi kuin kymmenen olalletaputtajaa ja yksi energiansyöjä on pahempi kuin 10 olalletaputtajaa.

4) Jos putoat hypystä persuksillesi, nouse ylös. Ota puhelin käteen ja soita kannustajallesi, pura murheesi. Jatka suunnitelman toteuttamista antamatta periksi. Time managementin kannalta avainasia on, että löydät ajan korjata epäonnistunut suoritus nyt kireämmäksi käyneen aikataulun puitteissa. Työelämän tiukoissa aikatauluissa tämä tarkoittaa mm. sitä, että saatat joutua neuvottelemaan lisää aikaa, mutta tekemään yhdessä yössä viikon työt. Tärkeää ei ole se, paljonko lisää aikaa on saanut vaan se, että on saanut toisen mahdollisuuden. Silloin on pistettävä kaikki peliin. Tämä merkitsee omilla äärrajoilla tasapainoilemista, ns. extra spiritiä, jonka voi ammentaa nimenomaan visualisoimalla, näkemällä itsensä saavutetussa tavoitteessa.

5) Löydä tasapaino tavoitteen saavuttamisen jälkeen. Kun olet saavuttanut tavoitteesi, pysähdy. Ymmärrä, miten valtavan urakan olet suorittanut. Nauti elämästä. Yritä löytää tasapaino elämän eri osa-alueiden välillä. Muista elää myös elämää - ota vapaa-ajan hetkistä ilo irti hyvällä omallatunnolla. Kun olet onnistunut priorisoimaan tavoitteesi niin hyvin, että olet saavuttanut sen, koeta palauttaa tasapaino tavoitteen saavuttamisen jälkeen.

Elisen mukaan kyky saavuttaa ilmiömäisiä suorituksia perustuu rohkeuteen hypätä haasteisiin, joita kukaan ei usko mahdolliseksi. Täytyy uskoa itse omiin tavoitteisiinsa. Fokusoida omat haaveet ja unelmat todeksi. Elää tässä hetkessä nauttien elämän pienistä arkisista asioista ja osata elää rohkeasti omien haaveiden ja unelmien mukaisesti. □

eliseluovula@hotmail.com

Yrittäjä Karl Millerin tehokas ajankäyttö

Suvi Hirvonen

Karl Miller on 32-vuotias nuori lakimies, joka valmistui vuonna 2003 Helsingin oikeustieteellisestä tiedekunnasta oikeustieteen kandidaatiksi, vain kahden vuoden opintojen jälkeen. Karl ei kuitenkaan ollut pelkkä lukutoukka, vaan opintojen ohessa hän teki töitä kuutena päivänä viikossa, oli isäpuolena kahdelle 3- ja 6-vuotiaalle tytölle sekä löysi aikaa myös ystäviensä tapaamiseen. Nykyään hän asuu avopuolisonsa kanssa Helsingissä. Harrastuksiin kuuluvat mm. kuntosali, lumilautailu sekä kitaran soitto. Karl työskentelee omassa toimistossaan, Lakiasiantomisto Karl Miller Oy:ssä, jonka lisäksi hänellä on ollut muutakin liiketoimintaa jo vuodesta 1995 alkaen. Seuraavassa haastattelussa Karl kertoo meille, miten tämä voi olla mahdollista.

Kertoisitko Nuoret Lakimiehet –lehden lukijoille, miten toimit opiskeluaikanaasi?

Aloitin opiskelun v. 2001 ja valmistuin syksyn 2003 ensimmäisestä publiikista. Tein opiskelusuunnitelmat moneksi kuukaudeksi eteenpäin ja näin ollen sain asetettua itselleni päämäärän. Toimimalla aikaisemmin tehtyjen suunnitelmien mukaisesti, oli mahdollista toimia tehokkaasti, välttää ajanhukkaa ja odottelua.

Miten ja missä työskentelet?

Olen jatkanut yrittäjän uraani ja perustanut oman lakiasiantomiston. Tämä oli selkeä jatkumo, sillä yrittäjaurani aikana minulle oli jo muodostunut huomattava asiakaspohja toiminnalle. Muuten asiat jatkuneet samalla mallilla, paitsi vuorokautinen

vapaa-aika on huomattavasti vähentynyt.

Millaisia ajanhallintametoja sovellat?

Päivät kuluvat pitkälti työtehtävissä, mutta iltaisin yritän varata aikaa yhdessäoloon avovaimoni kanssa sekä kuntoiluun. Aamuisin yritän nousta aikaisin ja tehdä tunnin lenkin meren rannalla. Tällöin päivän tehtävät selkiytyvät ja olo piristyy. Viikonloppuisin ja mahdollisuuksien mukaan yritämme tavata ystäviämme ja harrastella. Suunnittelen ajankäyttöäni asettamalla päämääriä ja tavoitteita. Käytän kalenteria ja hyväksi havaittuja muistilappuja.

Miten olet päätynyt juuri näihin toimintatapoihin?

Ne toimivat! Tärkein metodi on suunnittelu ja selkeiden päämäärien asettaminen.

Oletko joutunut opettelemaan ne? Jos, mikä tässä prosessissa oli kaikkein vaikeinta? Entä mikä oli sinulle arvokkain opetus?

Kaikki asiat on opittu työelämässä ja valitettavasti yleensä kantapään kautta. Vaikeinta oli tunnustaa itselleen, ettei kaikkea voi hallita sekä se, ettei kaikilla ihmisillä ole sama metodi toimia kuin itsellä on. Arvokkain opetus on ollut se, että kysy, ota oppia asiat osaavilta henkilöiltä.

Voiko kuka tahansa mielestäsi oppia menestyksekkään ajanhallinnan, vai onko se vain joillekin synnynnäisesti suotu lahja?

Uskon, että joillakin henkilöillä on synnynnäisesti paremmat kyvyt kuin toisilla, mutta jokainen voi oppia paremmaksi, kuten monessa muussakin asiassa.

“Suunnittelen ajankäyttöäni asettamalla päämääriä ja tavoitteita. Käytän kalenteria ja hyväksi havaittuja muistilappuja.”

Jos saisit vuorokauteesi yhden tunnin lisää, miten käyttäisit sen?

Jos tänään saisin vuorokauteeni yhden tunnin lisää, voisin äitini syömään. Jos saisin jokaiseen vuorokauteeni yhden tunnin lisää, käyttäisin ajan avovaimoni kanssa. □

Karl Miller suosittelee:

- 1) Priorisoi.
- 2) Suunnittele ajankäyttösi.
- 3) Aseta selkeä päämäärä.
- 4) Delegoi.
- 5) Saavuta asetettu päämäärä.

Karl Miller neuvoo välttämään:

- 1) Älä lupaa liikoja
- 2) Älä yritä tehdä kaikkea kerralla.
- 3) Älä kuvittele olevasi korvaamaton

**karl.miller@karlmiller.fi
www.karlmiller.fi**

Time management - tehokasta asioiden priorisointia ja kokonaisuuden hallintaa

Topi Ruotsalainen

Muistaako kukaan vielä aikaa, jolloin päivisin loikoiltiin kesämökin nurmikolla ja katseltiin taivaalla leijuvia pilviä? Jos ei kerta kaikkiaan keksinyt mitään tekemistä, niin aina oli mahdollisuus mennä aikansa kuluksi kasvimaalle kaivamaan matoja, jonka jälkeen muutama tunti vierähtikin leppoisasti laiturin nokalla onkimassa.

Tätä kirjoitettaessa ei ole vielä kesä, ja vaikka olisikin, niin huoleton ja kiireetön ajan kuluttaminen on kadehdittavan kaukana nuoren lakimiehen arkirutiineista. Asetelman voisi jopa katsoa kääntyneen kokonaan toisin päin. Taistelua käydään siitä, miten päivän aikana ehtisi selvittää kaikista (tai edes osasta) agendalle keräytyneistä erinäköisistä hoidettavista asioista. Suurin osa näistä tehtävistä kasaantuu ennen kaikkea työpaikalta, mutta myös yksityiselämän kunnossapito vaatii jatkuvaa vaivannäköä ja tasapainoilua.

TUNNUSTA OMA VASTUUSI

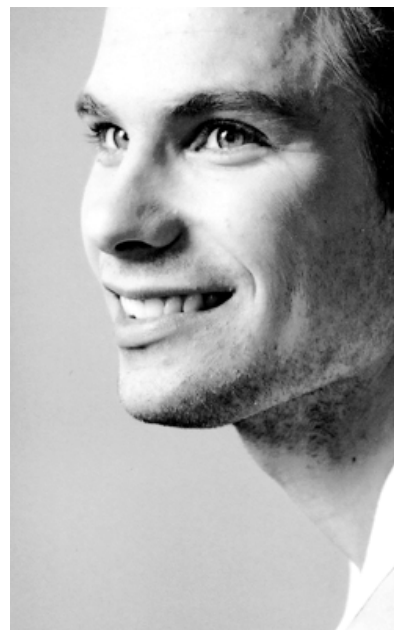
Ajankäytön hallinnasta, ”time managementista”, on kirjoitettu lukuisia kirjoja ja artikkeleja eri näkökulmista. Valtaosa näistä kirjoituksista korostaa kuitenkin samaa perusviestiä yksilön omasta vastuusta: kyse on siitä, miten yksittäinen ihminen priorisoi omaa ajankäyttöään. Vaikka ihmistä revitään useasta eri suunnasta samaan aikaan, niin viime kädessä hoidettavien asioiden määräästä ja laadusta riippumatta niiden hallinta kulminoituu pelkästään yksilön omaan harkintaan; hänen omiin va-

lintoihinsa siitä, miten ja millä tavalla hän näitä asioita työstää.

Nuoret lakimiehet ovat vaikean tehtävän edessä valmistumisen jälkeen lähtiessään luomaan uraa uudessa työpaikassa. Kannuksia on luotava. Useimmiten se tarkoittaa kovaa työntekoa tunteja laskematta. Lähtökohtaisesti hoidettavia asioita on paljon tai erittäin paljon. Tämä asettaa suuren haasteen, kuinka pysyä jatkuvasti tehtäviensä tasalla. Kyse ei ole siitä, että suorituu yksittäisistä työtehtävistään mahdollisimman tehokkaasti yhden päivän tai peräti yhden viikon ajan. Kysymys kuuluu, miten hallita kaikkia arjen askareita sekä työssä että työn ulkopuolella kokonaisuutena, vuoden kerrallaan tai peräti kymmenen vuotta, jolloin esimerkiksi suurissa asianajotoimistoissa vasta ruvetaan ensi kerran tosissaan miettimään mahdollista osakkuutta.

TIEDOSTA LOPPUUN- PALAMISEN RISKI AJOISSA

Talvisodan jälkeen presidentti **J.K. Paasikivi** totesi, että suurin viisaus alkaa tosiasioiden tunnustamisesta. Tuo viisaus kuudenkymmenen

maaliin asti. Raja-arvot tällä asteikolla ovat täysin työpaikkakohtaisia, mutta tietty tuntimäärä kuukaudessa on laskutettava ja yhtään fataalia ei auta ryypätä. Ja lakimiehen tehtävissä asiakkaan toimeksiannolle on tunnetusti paha sanoa ”ei”. Kaikesta tästä huolimatta jokaisen yksilön olisi tunnistettava omat rajansa - mikä on siedettävää ja mikä on liikaa. Hälytyskellojen on syytä soida siinä vai-

”Kokonaisuutta pitäisi pyrkiä tasoittamaan ottamalla riittävästi etäisyyttä työasioihin silloin kun siltä rintamalta hengitetään niskaan liian kuumasti.”

vuoden takaa pätee mielestäni edelleen hyvinkin monissa asioissa. Työ ei tunnetusti lopu tekemällä. Kyse onkin lähinnä siitä, miten kontrolloida omaa workloadiaan siten, että pitkässä juoksussa selvittää kunnialla

heessa, kun asialle on vielä tehtävissä korjausliike. Kuka tahansa jaksaa sykkiä lyhyen ajan kerrallaan, mutta alituinen taistelu väsyttää kovimman sankarin. Ei vaadita akateemista loppututkintoa sen faktan tiedostami-

seen, että pelkällä työnteolla matka loppuu jossain vaiheessa kesken. Kyse on ainoastaan siitä, milloin se tapahtuu, ja millaisin signaalein keho mahdollisesti varoittaa tulevasta.

Edellä kuvattu asetelma heijastaa sitä karua tosiasiaa, että työelämän ja vapaa-ajan keskinäinen suhde lie-

mavaroja jäljellä työpäivän jälkeen. Ensimmäinen askel tähän prosessiin on pitää huolta omasta fyysisestä kunnostaan. Urheilu on tunnetusti tuhonnut monta lupaavaa ryypymiestä, mutta sillä on omat positiivisetkin puolensa. Kysymys kuuluukin miten löytää riittävästi aikaa urheilulle päivän ja viikon aikana?

aikaa, silloin voi käydä läpi päivän tulevaa agendaa, suunnitella asioita tai pelkästään nauttia luonnonrauhasta pururadalla. Joka tapauksessa se on omaa aikaa, jolloin ei kuule puhelimen soivan eikä inboxiin kolahdettavan ainuttakaan emailia. Helsingin keskustassa työskentelevien on mahdollista urheilla vaikkapa keskellä päivää. Välimatkat lasketaan minuuteissa, joten esimerkiksi kuntosalilla tai aerobicissa käynti vie aikaa vain reilun tunnin. Kyse onkin siitä, haluaako ihminen löytää tuon 60 - 90 minuuttia päivästänsä. Kotiinlähtöä voi siirtää tunnin myöhemmäksi jos laskutusajasta puuttuu se urheilun viemä slotti.

”Kuka tahansa jaksaa sykkiä lyhyen ajan kerrallaan, mutta alituinen taistelu väsyttää kovimmankin sankarin.”

nee nykypäivänä kaikkea muuta kuin kohdallaan. Jotta elämä jatkuisi tasapainoisena työpaikan ulkopuolella, vaaditaan tiettyä panostusta myös vapaa-aikaan. Mahdollisen avopuolison voidaan kohtuudella edellyttää ansaitsevan edes jonkunasteista huomiota itselleen, perheelisillä lakimiehillä tilanne on entistä monimutkaisempi. Ystäviäkin olisi tärkeää tavata aina silloin tällöin. Kaikki työpaikan ulkopuolinen effortti edellyttää kuitenkin sitä että yksilöllä on vielä kapasiteettia ja voi-

URHEILE!

Jälleen kerran vastausta on haettava yksilön omista valinnoista. Kun jokin asia on oikeasti tärkeä, sille löytyy tietty aika päivästä. Monet ovat kokeneet hyödylliseksi käydä juoksu-lenkillä aikaisin aamulla ennen töihinmenoa. Raitis ulkoilma herättää kropan ja virkistää mieltä. Lisäksi päivän urheilut on tehty jo ennen työpäivän alkamista. Hyvän fiiliksen ja tehokkaan rasvanpolton ohella tuo tunti on mentaalisesti tärkeää omaa

PYHITÄ LEPOPÄIVÄ!

Omaa aikaa tarvitaan viikon aikana useimmiten enemmän kuin tunti päivässä. Olisi tärkeää pitää kokonaan yksi päivä erillään työasioista, jolloin läppäriä ei avata lainkaan. Monet pitävätkin lauantaita tällaisena lepopäivänä, vaikka sunnuntainen iltapäivä kuluisikin jo työasioiden parissa. Tietty etäisyys ja oma rauha kuitenkin vaaditaan. Urheilu ei suinkaan ole ainoa mahdollinen vastapai-

no työasioille ja jokaisen yksilön henkilökohtaiset preferenssit määrävät sen, miten hän käyttää vähäistä vapaa-aikaansa. Kukaan muu ei kuitenkaan pakota nuorta lak miestä lähtemään töistä pois, ellei sitten poikkeuksellisen proaktiivista avopuolisoa lasketa mukaan tähän yhtälöön.

TIME MANAGEMENT PÄHKINÄNKUORESSA

Time management on tehokasta asioiden priorisointia ja kokonaisuuden hallintaa. Iso kokonaiskuva on syytä pitää mielessä, vaikka asioita prosessataankin askel kerrallaan. Tärkeimmille asioille on löydettävä

aikaa ja niiden tärkeiden asioiden määrittäminen on jokaisen yksilön omalla vastuulla. Kokonaisuutta pitäisi pyrkiä tasoittamaan ottamalla riittävästi etäisyyttä työasioihin silloin, kun siltä rintamalta hengitetään niskaan liian kuumasti. Tällaisessa tilanteessa allekirjoittaneella on ollut tapana suunnata auton nokka työpäivän jälkeen kesämökille ja maata selällään laiturilla katsellen taivasta. Bensakulut, ylinopeussakon riskit, menetetty urheilun aika ja muut vastaavat aspektit puoltaisivat jotain muuta tehokkaampaa ajankäyttöä, mutta lyhytkin reissu tutussa turvalisessa ympäristössä rauhoittaa ajatuksia niin paljon että se kannattaa

tehdä. Ison kokonaiskuvan kannalta reissun valintaa ei siis tarvitse kyseenalaistaa. Kyseessä on vain yksi esimerkki, mutta se kuvaa hyvin linjausta, jossa yksilön on uskallettava tehdä sitä minkä kokee itselleen tärkeäksi. Omiin päätöksiin asioiden priorisoinnista täytyy myös luottaa ja omien päätöstensä takana täytyy pystyä seisomaan. Jos omat päätökset ovat vääriä, niistä kärsii loppujen lopuksi eniten juuri yksilö itse.

Nuorella lakimiehellä on kaikki langat vielä omissa käsissään, sekä työasioissa että työn ulkopuolella. Elämä on valintoja. □

Top5 muistaa:

1. tiedosta oma vastuusi
2. tunne omat rajasi
3. priorisoi asioita vasta, kun olet katsonut niitä riittävän objektiivisesti
4. uskalla tehdä valintoja ja luota omiin valintoihisi
5. urheile riittävästi ja huolehdi, että saat tarpeeksi aikaa itsellesi

Top5 välttää:

1. pelkkään työhön keskittyminen ilman aikaa itselleen
2. vastuun säilyttäminen muille omissa valinnoissa
3. liian subjektiivinen priorisointi ja liika kapeakatseisuus päätöksenteossa
4. urheilun ja sosiaalisen kanssakäymisen laiminlyönti
5. jälkiviisaus ja jossittelu omista päätöksistään

